Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 68 (818) ♦ Середа, 13 квітня 1994 року ♦ Ціна договірна

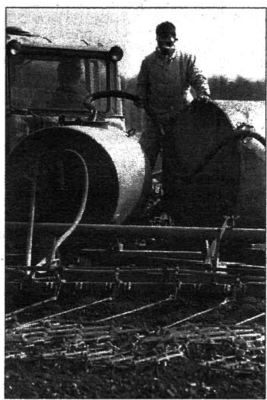
На хуторах поблизу Диканьки — посівна

Сіють ярі, цукровий буряк, овочеві культури. Підживлюють і пересівають озимину, закривають вологу, готують грунт під соняшник, кукурудзу. Працюють подекуди цілодобово, бо цьогорічна весна раптова, суха, отже, треба усе встигнути в один день. А він, як відомо, рік годує. Селянин це розуміє і вже ні на кого, окрім себе, не надіється.

— Що заробимо, те й наше, — каже директор радгоспу «Стасівський» Геннадій Головін. — Тому й трудяться люди в полі самовіддано, старанно.

— Але нерідко нам не віддають заробленого, — доповнює представник Президента в районі Михайло Перехрест. — На сьогодні району винні 6 мільярдів за м'ясо, 2 — за молоко, а в селі ні за що купити найнеобхіднішого. Зарплату місяцями не видаємо людям. Якщо з паливом ще сяк-так обходимося — виміняли на бартер, то за міндобрива, запчастини платити нічим. Але сіяти треба — і ми сіємо.

Така вона,власне, і є, селянська філософія: які б бурі над головою не шуміли, які б політичні баталії не гриміли довкола, а поле треба засіяти. Щоб бути з хлібом. А будемо з хлібом — будемо жити.

На фото: представник Президента в районі Михайло Перехрест, директор радгоспу «Стасівський» Геннадій Головін на буряковій плантації з механізаторами Дмитром Кучмієм, Віктором Олексієнком, Миколою Сушком та агрономом-хіміком Володимиром Заболотьком; сівальні агрегати в роботі.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Засідання Президії Верховної Ради України

12 квітня відбулося засідання Президії Верховної Ради України під головуванням Голови Верховної Ради України Івана Плюща. Розглянуто попередні підсумки виборів народних депутатів України. З інформацією про це виступив голова Центральної виборчої комісії Іван Ємець.

Розглянуто також інші питання державного життя.

Крим: нові перестановки

Напередодні останнього засідання президії Верховної Ради Криму старого скликання, яке відбулося під головуванням М.Багрова 12 квітня, було перервано передачі українського радіо і в прямому ефірі виступив прес-секретар президента Криму В'ячеслав Лебедев. Він сказав, що указом Ю.Мєшкова звільнено з посади міністра внутрішніх справ Республіки Крим Олександра Плюту і призначено на цю посаду генерал-майора Валерія Кузнецова. Звільнено також голову СБУ по Республіці Крим Івана Коломицева і призначено на цю посаду Володимира Лепіхова. Призначено міністрів: фінансів — Людмилу Зайцеву та економіки — Андрія Чернявського.

Президія Верховної Ради Республіки Крим прийняла рішення призначити сесію новообраного парламенту на 10 травня ц.р., а також покласти обов'язки окружної виборчої комісії з виборів Президента України на комісію з виборів народних депутатів Криму. М.Багров зазначив, що призначення силових міністрів Криму без погодження з відповідними відомствами України — протизаконне.

Подробиці

Піратство по-сусідськи

Інцидент в Одесі: то з чийого ж боку провокаційні дії?

Вже кілька днів у засобах масової інформації Росії та деяких інших країн мусуються події, що мали місце в Одесі у зв'язку з інцидентом навколо гідрографічного судна Чорноморського флоту «Челекен», а також подальшим рішенням українських військових структур реформувати один з військово-морських підрозділів. Факти при цьому перекручують, висвітлюють однобоко й упереджено, з нагнітанням пристрастей (чого варті, скажімо, твердження про якесь насильницьке роззброєння військовослужбовців, наявність поранених та заложників, арешт офіцерів із застосуванням наручників і т.п.), а дії української сторони беззастережно розцінюють як провокаційні (на таку точку зору став, на жаль, і уряд Російської Федерації, надіславши спеціальну заяву урядові України).

Що ж сталося насправді? Давайте послухаємо безпосередніх учасників подій.

(Закінчення на 2-й стор.).

Дорогоцінний сплав

В італійському місті Остія завершився чемпіонат Європи з вільної боротьби. Українська дружина «виплавила» дорогоцінний сплав. Золоту нагороду виборов Мірабі Валієв (Київська область) у найпрестижнішій ваговій категорії 130 кг. Є в нас ще три бронзові нагороди: у Віктора Ефтені (48 кг), Асламбека Фідарова (57 кг), Романа Мотровича (68 кг).

Вибори-94

Демократи визначають фронт

На прес-конференції за підсумками парламентських виборів лідер Руху народний депутат В.Чорновіл заявив, що його організація ці вибори не програла, як не виграли їх комуністи, котрі разом з іншими лівими набрали, однак, третину голосів у цьому парламенті, а отже, можуть заблокувати прийняття будь-якого важливого конституційного рішення.

На думку В.Чорновола, в новому парламенті політична боротьба триватиме за так звану «партію влади» і незалежних кандидатів, які об'єктивно змушені будуть грати роль політичного центру. Нова ВР, за словами В.Чорновола, буде дієздатною за однієї умови: коли почне з розгляду важливих соціально-економічних питань, а не суто політичних.

Ще один рухівський лідер, І.Заєць, сказав: через недосконалу тактику демократи не змогли «завоювати» географічний і політичний центр країни — Київ і Київську область, де вибори переважно не відбулися, а отже, рухівська діяльність має «перетворитися на фронт боротьби за демократію, за Київ і область».

А в Токмаку коса натрапила на камінь

Без своїх редакторів залишилися після повторного голосування обидві мелітопольські газети — «Новий день» і «Мелитопольские ведомости»: Степан Ткаченко та Геннадій Угаров стали народними депутатами України.

Два представники в новому парламенті буде й від запорізького підприємства «Мотор Січ»: комуніст Микола Таран та безпартійний Федір Судницин, підтримуваний демократичними партіями та Рухом, перемогли в сусідніх округах. Останній, до речі, «вибив» із колії колишнього народного депутата Валерія Ізмалкова. А ось Борис Олійник (КПУ) та Сергій Соболєв (ПДВУ) й на цей раз впевнено здолали своїх опонентів і не полишать стін Верховної Ради України.

Нового лідера у своїх лавах доведеться шукати комуністам обласної організації, бо слюсар- електрик Запорізького електровозоремонтного заводу Юрій Сизенко, який очолював її, також від'їжджає до Києва.

Єдиною і першою представницею запорізького жіноцтва в парламенті незалежної України стала генеральний директор СП з надання аудиторських послуг «Незалежність» Олександра Кужель.

А всього на сьогодні від Запорізької області вже обрано 16 народних депутатів. Не поспішаю сказати 17, бо йде перевірка правильності підрахунку голосів у Бердянському міському виборчому окрузі № 185, де долю вирішують ледь не соті процента. А ось виборцям міста Токмака та району доведеться пережити ще одні вибори — тут, образно кажучи, село не поділило влади з містом.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Під звуки реквієму

Поділля. Повторні вибори на Вінниччині, Хмельниччині і Тернопільщині збіглися з найголовнішою у житті кожного селянина кампанією — посівною.

Та напружена праця у полі не зірвала виборів. У всіх виборчих округах краю вибори відбулися. Але там, де кандидати представляли одну політичну течію чи партійний блок, виборці не змогли комусь віддати переваги. Це, в основному, й спричинило, що в нинішньому турі виборів у Вінницькій області не обрано депутатів у п'яти виборчих округах, у Хмельницькій — у чотирьох, у Тернопільській, за попередніми підрахунками, — в двох. Показово, що Поділля віддало багато голосів за представників столичних сільськогосподарських та наукових установ.

Цього ж дня у селі Івки, що на Хмельниччині, відбувся мітинг-реквієм у пам'ять жертв сталінських репресій. Три населені пункти цієї сільської Ради найбільше постраждали від тоталітарного режиму. 36 чоловік розстріляно, дев'ятеро не повернулися із місць заслання. Їхні імена золотом викарбовано на пам'ятному знаку. І, можливо, ці дві події — вибори і громадянська панахида — не випадково збіглися. Історія нагадує депутатам уже нової Верховної Ради, що вони мусять відкинути амбіції, політичні чвари і взятися за державотворчий процес.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Вибори-94

Активність була, але п'яти депутатів немає

Генеральний директор Полтавського облагропостачу Петро Ківшин переміг у виборчому марафоні по Глобинському виборчому округу № 326. Це вже вдруге сільські трудівники віддали йому свої голоси. До речі, також вдруге стали депутатами Владислав Носов і Василь Степенко. А взагалі в цілому по області і другий тур виборів засвідчив високу громадянську активність. Майже 80 відсотків виборців узяли участь у голосуванні. Вибори відбулися у всіх виборчих округах.

Серед новообраних депутатів — голова Державного комітету з нафти і газу Михайло Ковалко, головний редактор журналу «Розбудова держави» Віктор Терен (Таран), учитель історії з Карлівки Володимир Капустян. Як і передбачалося, в обласному центрі перемогли професійні військові — полковник В'ячеслав Білоус та підполковник Володимир Головко. Делегувала область до парламенту і двох членів КПУ — Миколу Кричченка з Пирятина та Олександра Масенка з Оржиці. Такі, власне, підсумки, але не слід забувати й про те, що в 5 виборчих округах жоден з кандидатів не набрав потрібної кількості голосів.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Комуністи не пройшли

Після першого туру голосування на Рівненщині не було обрано жодного депутата. Після другого туру депутатами нового парламенту в Рівненській області обрані рухівці Василь Червоній (виборчий округ № 335), Роман Омельчук (№ 334), Олег Матковський (№ 339), Володимир Ковтунець (№ 333), Богдан Ярошинський (№ 337), висуванець Руху безпартійний Микола Хомич (№ 338), член УРП Микола Поровський (№ 341). У двох округах (336-му і 340-му) ніхто з претендентів не набрав потрібної кількості голосів.

Слід зазначити, що не вдався «сімейний підряд»: ні Луценко-батько (секретар ЦК Компартії), ні Луценко-син (представник Соцпартії) мандатів не здобули. Як і представник Селянської партії, голова агрофірми «Зоря» Володимир Плютинський.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

На межі зриву

У більшості округів Харкова вибори відбулися. Правда, на межі їх зриву. Не прогнозована висока політична активність харківських виборців 27 березня, та й тиждень тому, коли відбувалися вибори у сільських округах, здавалося б, гарантувала їм успішне завершення. Однак минула субота (вибори у Харкові проходили 9 квітня) змусила похвилюватися не тільки кандидатів.

Як показав перший тур голосування, на відміну від людей старшого віку, юним виборцям на всю цю «політичну тусовку», м'яко кажучи,було начхати. Проте з молодими, як відомо, завжди можна домовитися, якщо, звичайно, говорити з ними на зрозумілій для них мові. Саме тому, мабуть, напередодні останнього туру ті кандидати, які найбільше розраховували на підтримку «прогресивно-мислячої молоді» і в гаманцях яких ще трохи щось залишилося, влаштували за участю місцевої комерційної телекомпанії на центральній площі міста грандіозне рок-шоу. За деякими оцінками, в ніч перед виборами на майдан Свободи «привалило» близько 50 тисяч занадто вільних хлопчиків і їхніх «кльових» дівчаток. Але ні гучна музика, ні заклики найбільш демократичних політиків і найбільш незалежних тележурналістів «не проспати своє майбутнє», схоже, так і не розбудили покоління, яке вже не знає (чи ще не знає) основних принципів демократичного централізму...

До полудня в середньому на виборчі дільниці прийшло не більше чверті виборців. Незабаром на екрані того ж «ТБ» з'явився в прямому ефірі мер Харкова Є.Кушнарьов. Що через пару годин диктори почали повторювати його прохання не ігнорувати вибори через кожні півгодини. А за 15 хвилин до закінчення голосування взагалі «вирубили ящик» на знак протесту проти пасивності виборців. Втім, із деяких неофіційних джерел відомо, що на окремих дільницях і округах вибори було продовжено і голоси дозбирувалися вже буквально на кухнях «несвідомих громадян».

Попередній підсумок голосування такий. В середньому по місту взяло участь у виборах ледь більше 50 відсотків виборців. У трьох із чотирнадцяти округів Харкова вибори взагалі не відбулися. Ще в одному ні один із кандидатів не набрав достатньої кількості голосів. Серед обраних — відомі у Харкові підприємці, юристи. Немало й тих, хто обіцяв нас нагодувати у найближчі рік — два. Тож поживемо — побачимо.

Раніше відбулися вибори і обрані депутати в усіх сільських округах області.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Голови та міністри

За оперативними даними, Черкащина делегувала Верховній Раді України трьох голів колгоспу з Чигиринського, Чорнобаївського та Уманського районів, двох міністрів сільського господарства — сьогоднішнього і колишнього, ще й прославленого буряківника, двічі Героя Соціалістичної Праці, заступника голови колгоспу з Жашківського району Омеляна Парубка. Екс-прем'єр-міністр України Вітольд Фокін і голова сільгосппідприємства Сергій Кир'ячченко, котрі виборювали мандат депутата по Золотоніському виборчому округу, не набрали потрібної кількості голосів. Не здобули мандати і представники адміністрації Президента Сергій Дріжчаний та Олександр Пухкал, зазнали поразки кандидат, підтримуваний національ-демократичними силами, професор Станіслав Губар та священик з Києва Юрій Бойко.

Всього на 5 округах Черкащини будуть проведені повторні вибори.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Польоти не уві сні, а наяву

У свої неповні 30 років ця людина встигла закінчити вуз, пройти курс навчання у групі підготовки космонавтів, здійснити переліт на маленькому літаку з посадкою у десятках країн з України до Австралії, що мабуть буде занесено до книги рекордів Гіннесса, винести на високу орбіту своє науково-впроваднецьке підприємство «СПІН», захистити дисертацію кандидата економічних наук, здійснити широку програму благодійності. Все це — Валерій Коломойцев, що, як і у минулому турі виборів, привернув до себе основну увагу Луганська по Ленінському виборчому округу. Йому протистояв перший секретар Луганської обласної організації КПУ Валерій Шацький.

Що цікаво, на більшості дільниць цього округу члени виборчих комісій говорили нам приблизно таке: «Ви знаєте, у нас такий народ, що проголосує обов'язково за комуністів». А на третій дільниці взагалі на урнах для голосування красувалися герби... УРСР. Чому так? Голова комісії Віталій Бай здивувався нашому запитанню: «Ну ви ж самі знаєте, що тризубець — герб тимчасовий, а ось цей — справжній». Після наполягання журналістів втрутилась у справи окружна комісія і Бай з демонстративним гуркотом розвернув урну на 180 градусів. Йшла вже 16-а година.

Інцидент прикрий, проте слід зазначити, що він — зовсім не характерний для виборів. У цілому по місту вони пройшли спокійно і демократично. Автор цих рядків був присутній при підбитті підсумків голосування на 8-ій дільниці по Ленінському виборчому округу і може засвідчити, що гласність була абсолютна. В підсумку ж по цьому округу переконливу перемогу здобув Валерій Коломойцев. Несподівана деталь: найбільшу перевагу голосів на свою користь він одержав на найменш численній дільниці. Підрозділ національної гвардії за нього віддав 404 голоси, а проти було лише 4.

У цілому в області вибори відбулися по всіх 16 округах. Лише в одному округу міста Рубіжне жоден з претендентів не набрав потрібних 25 відсотків голосів від загальної кількості виборців. Серед партій явну перемогу одержала КПУ — народними депутатами України стали 11 комуністів. У 5 округах — вакансії.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

З днем 50-річчя визволення Феодосії

від німецько-фашистських загарбників привітав жителів міста Президент України Л.Кравчук.

Він побажав усім міцного здоров'я, щастя, радості і достатку в кожному домі, громадянської злагоди і миру.

Публікуємо звірений варіант

УТОЧНЕННЯ

до тексту Положення про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії, затвердженого Указом Президента України від 19 лютого 1994 року № 55 і опублікованого у газетах «Урядовий кур'єр» від 24.02.94 року за № 31—32 і 19.03.94 року за № 44 та «Голос України» від 11.03.94 р. за № 45.

1. Друге речення абзацу третього пункту 4 слід читати: «Акції зберігаються **у депозитарія** і не можуть пропонуватися на продаж».

2. У другому абзаці пункту 6 слова «їх компенсація й порядок прийняття ними рішень» слід читати «їх **компетенція** й порядок прийняття ними рішень».

3. У першому абзаці пункту 7 слова «Статут інвестиційного фонду повинен становити» слід читати «**Статутний фонд** інвестиційного фонду повинен становити».

4. В останньому абзаці пункту 9 слова «проводиться реєстрація викупу інвестиційних сертифікатів» слід читати «проводиться реєстрація **випуску** інвестиційних сертифікатів».

5. У другому реченні абзацу другого пункту 19 слова «встановлені пунктом 17 щодо інвестиційних фондів» слід читати «встановлені пунктом 17 цього Положення».

6. Абзац дванадцятий пункту 26 слід читати «перелік та кількість цінних паперів одного емітента (в розмірі більше одного відсотка активів фонду), **що перебувають** у власності фонду».

7. **Друге речення абзацу сімнадцятого пункту 26 слід читати:** «Якщо фонди **ліквідуються** раніше зазначеного **строку**, ці документи передаються до Фонду державного майна України».

Подробиці

ПІРАТСТВО ПО-СУСІДСЬКИ

(Початок на 1-й стор.)

Володимир ОРЛОВ, старший морський начальник ВМС України в Одесі:

— 8 квітня ввечері мені стало відомо, що гідрографічне судно «Челекен», яке прибуло до Одеси чомусь під російським прапором, хоча, як відомо, Чорноморський флот досі є власністю двох держав — України й Росії, завантажилось якоюсь технікою. Оскільки до цього про мету перебування в Одеському порту було заявлено лиш одне: вивантаження продовольства для частин ЧФ, — то я, згідно з своїми службовими обов'язками, вирішив з'ясувати, що за вантаж взято на борт, на якій підставі та куди його мають транспортувати. Командир судна і старший переходу, після моїх неодноразових вимог, пред'явили лише технічну документацію на гідрографічну апаратуру комплексу РС-5, документів же на передачу цінностей з однієї військової частини до другої чи ще кудись пред'явлено не було. Я, природно, попрохав командування судна затримати його вихід з Практичної гавані порту до з'ясування мною всіх обставин, адже з території України, можна було припустити, хтозна-куди вивозили без жодних на те підстав значні матеріальні цінності.

Після доповіді командуванню ВМС України й погодження прикордонників та службових осіб Одеського порту про моє рішення тимчасово затримати «Челекен» я знову повернувся до місця стоянки судна. Там уже був прикордонний наряд,'який прибув з'ясувати, по суті, те ж саме, що досі не вдалося мені: кому та на якій підставі призначається вантаж, чому завантаження судна проходило таємно, а також чи немає на борту сторонніх людей. Вимоги, отже, цілком умотивовані й законні. На них, однак, як і на мої, досить нервово зреагував начальник штабу 318-го дивізіону кораблів консервації ЧФ капітан II рангу Олександр Зеленко, що з'явився на трапі «Челекена»: судно, **мовляв,** огляду не підлягає, ніяких документів вам пред'явлено не буде. **Виконуючи вказівку командування ВМС** України про затримання судна до з'ясування усіх обставин, я викликав морських піхотинців, без зброї, аби вони стали біля швартових кінців і не дали змоги судну знятися і вийти з порту.

І тут почалося непередбачене: Зеленко раптом заявив, що коли й надалі «Челекену» перешкоджатимуть вийти у відкрите море, то він застосує зброю. Зразу ж після цього на борту було виставлено шість матросів з автоматами на чолі з капітаном II рангу Дмитром Стариковим, озброєним пістолетом. Останній попередив: зброя заряджена бойовими патронами, а матросам дано наказ стріляти. Й додав: того, хто першим ступить на територію Росії (маючи на увазі борт «Челекена»), я застрелю особисто. Бачачи реальну загрозу життю людей, я дав наказ морським піхотинцям, що зійшли було на трап, повернутися на причал.

А на «Челекені», що вже почав рухатися, спішно перерубали сокирою швартові — і судно залишило Практичну гавань. При цьому, слід зазначити, воно створило реальну аварійну ситуацію для інших суден і для себе самого — тільки щасливий випадок врятував від трагічних наслідків.

Микола АРХИПОВ, командир Одеської бригади прикордонних кораблів України:

— Оскільки «Челекен» порушив ряд правил не тільки морського порту, а й **державного кордону України**, то почали діяти й прикордонники. Спочатку один, а потім і другий прикордонні катери, вийшовши услід за гідрографічним судном і, супроводжуючи його, світловими сигналами, по радіо й гучномовному зв'язку вимагали повернутися в гавань для оформлення належних формальностей, однак на «Челекені» на все те ніяк не реагували. Командування прикордонних військ України прийняло рішення супроводжувати «Челекен» на всьому маршруті, оскільки не було ясно, куди судно йде, вивозячи майно, що належить і нашій державі. Президент України, якому, наскільки мені відомо, доповіли про інцидент, та командуючий прикордонними військами України поставили чітке завдання: супроводжуючи гідрографічне судно, зброї ні в якому разі не застосовувати.

Вже на другий день, 9 квітня, десь о 15 годині 30 хвилин, стало зрозуміло, що «Челекен» іде в Севастополь. Звідти йому назустріч вийшли три військових кораблі ЧФ, які й провели його до севастопольської бухти. Наші ж катери повернулися назад в Одесу.

Ну, а далі події розвивалися так. Військова прокуратура Одеського гарнізону прийняла рішення про можливість порушення кримінальної справи з приводу розкрадання майна в особливо великих розмірах. Для попереднього розслідування обставин протиправного вивезення з Одеси радіолокаційної станції типу «Марс» до комендатури були доставлені, аби з ними могли там побесідувати представники прокуратури, офіцери Олег Феоктистов (командир згадуваного 318-го дивізіону), Олександр Зеленко (начальник штабу дивізіону) та Дмитро Стариков (заступник командира по тилу). І не було ніяких наручників, ніякого роззброєння. Після бесіди (не з усіма, правда, вона вийшла: Феоктистов був занадто п'яний, а Зеленко заявив, що на ряд запитань відповідатиме тільки в присутності консулів Росії й Білорусі) усіх їх відпустили по домівках.

І ще така подія сталася за цей час, на який так і сяк спекулюють усі, хто прагне вбити клин між Україною й Росією. Прийнято рішення про відсторонення від командування 318-м дивізіоном. А сам дивізіон зараз реформується в Першу бригаду кораблів охорони водного району, що діятиме в складі ВМС України. Для такого кроку є вагомі причини: по-перше, понад три чверті офіцерів і мічманів частини давно вже виявляють бажання служити в складі Збройних Сил України; по-друге, у дивізіону досі були надто розпливчасті функції, які навряд чи доцільно зберігати надалі. Про все це йшлося й раніше, а інцидент довкола «Челекена», в якому таку негарну роль зіграло командування дивізіону, тільки прискорив прийняття Міністерством оборони назрілого рішення.

Ото й уся правда. Залишається лиш додати таке: на прес-конференції, що її проводили представники Одеського військового округу, моряки й прикордонники, був і кореспондент «Останкіна» Юрій Селіванов. Коли колеги дорікнули йому за необ'єктивність інформації, що її подає у зв'язку з подіями в Одесі московська телекомпанія, то кореспондент тут же поспішив запевнити: я до цього зовсім не причетний, з Одеси ніякої інформації поки що не давав, оце тільки готую. А увечері того ж дня «Останкіно» транслювало його репортаж. Думаєте, він розповів у ньому все, про що йшлося на прес-конференції? Про провокацію «Челекена» й командування 318-го дивізіону — ані слова.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

ТЕЛЕФОННА РОЗМОВА Л.КРАВЧУКА З В.ЧЕРНОМИРДІНИМ

Як повідомила прес-служба Президента України і Кабінету Міністрів України, 11 квітня відбулася телефонна розмова Президента України Леоніда Кравчука з Прем'єр-міністром Російської Федерації Віктором Черномирдіним.

Під час розмови всебічно обговорювалася ситуація в зв'язку з інцидентом в Одесі. Президент Леонід Кравчук і Прем'єр-міністр Віктор Черномирдін домовилися про невідкладне проведення зустрічі делегацій України і Російської Федерації для розв'язання проблем Чорноморського флоту відповідно до рішень, прийнятих у Ялті, Завидово й Масандрі.

Село

Риба потім буде...

Прошу слова

Наслухавшись пристрасних депутатських промов про чергову організацію соціального захисту селян, зайшов до мене голова ради ветеранів війни та праці П.Журавель і не без лукавства розповів давню притчу про чоловіка, який наказував: «Смаж, жінко, рибу!»

— Так немає ж риби, — відказувала дружина.

— Коли я сказав, то смаж! Риба потім буде...

Не второпавши, куди гне старий, я спаленів. Бо ж хіба до жартів, коли в господарстві таке становище, перед яким тьмяніє і найдотепніший анекдот! Судіть самі. За реалізовану державі продукцію полів і ферм розраховували одержати бодай сотню-другу мільйонів купоно-карбованців. А маємо, вибачайте, дулю з маком. Хотіли до зими закупити пальне, мінеральні добрива, насіння, різне залізяччя. Сьогодні це набуває додаткової гостроти ще й тому, що кволі озимі посіви не з нашої вини опинилися під впливом критичних для них температур.

Не бачити цих та інших негараздів, які щільно обсідають село з усіх боків, може тільки зовсім позбавлений совісті й чуття господаря пройдисвіт, або сяк-так замаскований політичний авантюрист. Трапляються, на жаль, і такі. Тоді в передвиборне багаття жбурляють повсякденні інтереси довірливих селян. У першу чергу, звісно, потерпають пенсіонери. А таких у нашому господарстві на 587 працюючих припадає 726 чоловік. Із них 62 самотніх дідусів і бабусь, які доживають віку в таких, як і самі, хатах, на які наклав свій відбиток час і, як правило, на околицях. Кожний третій з них потребує сторонньої допомоги.

— Краще подумайте, як не залишити таких людей віч-на- віч з морозами та завірюхами, — нагадую Пилипові Микитовичу. — Закони он, слава народним депутатам, тепер на боці селян.

А він дивиться на мене, їй-бо, як на інопланетянина. І просить назвати бодай один із прийнятих Верховною Радою України закон, який би реально поліпшив селянське життя-буття. Навіть обіцянки керівників держави, які вони давали на другій частині Всеукраїнського з'їзду представників колективних сільгосппідприємств щодо врівноваження цін на продовольчу і промислову продукцію, виявилися мильними бульками.

— От-от, — підхопив думку ватажок пенсіонерів, — як розібратися, усі теревені про підтримку державою селян є пустопорожніми обіцянками.

А що? Правильно. Принаймні в мене не знайшлося доказів, щоб заперечити бувалому солдату і мудрому хліборобу. А в його особі, звісно, і всім ветеранам, які на своїх плечах витримали тяжкі негоди війни та повоєнних відбудов і реорганізацій. Як по правді, то ми і нині живемо за їхній рахунок.

Щоб бодай частково відшкодувати збитки, яких і сьогодні продовжують зазнавати старі люди від знецінення своїх трудових заощаджень та мало чого вартих стосів пенсійних купонів, правління колективного сільгосппідприємства імені Леніна серед перших господарств не лише Великобагачанського району, а й усієї Полтавщини, разом із радою ветеранів та профспілковим комітетом розробили, а збори уповноважених членів КСП затвердили спеціальну програму «Турбота». По-перше, широко вживаний девіз «Ніхто не забутий, ніщо не забуто», що його раніше, як правило, виголошували, згадуючи жертви минулої війни, ми поширили і на живих колишніх воїнів та трударів,солдатських удів.

Територію господарства, а це крім райцентрівського селища, ще п'ять населених пунктів, розділили на 16 дільниць. За кожною з них закріпили відповідального члена ветеранської ради. Активісти побували в кожній пенсіонерській оселі, з'ясували умови життя і першочергові потреби дідусів та бабусь. Чотири одиноких пенсіонерки дали згоду переселитися зимувати до будинку ветеранів у мальовниче село Бутова Долина. Там за рахунок господарства створені належні умови для проживання, медичного та побутового обслуговування.

Щомісяця усім пенсіонерам з громадської комори за пільговими цінами відпускаємо крупи, борошно, м'ясо, олію, цукор, а по можливості — і ковбасні вироби, вершкове масло, згущене молоко, інші продукти, які виробляємо спеціально для цих потреб на довколишніх підприємствах з давальницької сировини.

У тракторних бригадах і на тваринницьких фермах цілий рік працюють шість їдалень. Так от, ще кілька років тому у них харчувалися лише працюючі та вряди-годи командировані в село люди. Тепер правління господарства підтримало клопотання ради ветеранів і спільно організувала справу так, щоб і після виходу на пенсію колишні трудівники мали можливість за чисто символічну ціну купувати абонементи на обіди в їдальнях за місцем колишньої роботи. Таких нараховується близько сотні чоловік. В умовах сьогоднішньої скрути для старих, насамперед одиноких людей, це неабияка підмога.

Втім, сільські пенсіонери не з тих, хто вигладає допомоги, склавши руки. Приклади доброї роботи в громадському господарстві подають великі знавці своєї справи — механізатори і тваринники І.Писаренко, С.Лобанова,І.Чугуй, Г.Твердохліб та ще багато достойних похвали. Це з їхньої ініціативи створено кооператив «Ветеран», у якому об'єдналися люди і яким уже не під силу самотужки впорати не те, що додатково виділену ділянку землі, а часом і власний город. На їхні клопотання селищна Рада народних депутатів виділила із земель запасу ветеранському кооперативу 150 гектарів. Правління КСП допомогло обробити землю. Хай хоч і скромним, але конкретним результатом для кожного пенсіонера стали два центнери зерна пшениці з кооперативного поля.

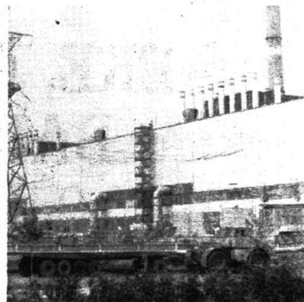
Але й ця, здавалося б, достойна доброго слова справа викликала чимало нарікань з боку тих, хто до виходу на пенсію не був зв'язаний із сільськогосподарським виробництвом, а відтак і не став членом ветеранського кооперативу. Це вчителі, медики, працівники культури, торгівлі, зв'язку, службовці райцентрівських і сільських організацій. Хто допоможе їм? Не беруся розписуватися за всіх, а в умовах Великої Багачки та довколишніх сіл, крім колгоспу, чи то пак колективного сільгосппідприємства, це зробити нікому. Принаймні сьогодні. Отож разом із керівниками районної та селищної Рад і міркуємо, як зробити, щоб у цьому році не залишити без допомоги усіх без винятку пенсіонерів, які проживають у наших селах. Бо якщо не ми, то хто ж?

Хоча і дуже не хотілося б про це говорити, але факт: у райвідділенні Агропромбанку уже зараз не вистачає готівки бодай на заробітну плату селянам. Сподіватися на поліпшення ближчим часом — все одно, що вірити тому чоловікові, який заспівав: «Риба потім буде». Щоб не залишати старих людей віч-на-віч із скрутою, по можливості допомагатимемо їм тим, що самі виробляємо.

Це в свою чергу наводить на роздуми про необхідність краще, ніж було досі, використовувати землю. Тим часом у нашому господарстві, наприклад, керуючись нашвидкуруч прийнятими Верховною Радою недосконалими законами про землекористування, уже вилучено майже півтори тисячі гектарів орної землі. Не буду наводити цифри. Скажу лише, що віддача від тих гектарів у кільканадцять разів менша, ніж на колективному полі. Хіба це по-хазяйськи?

Ні, я не проти багатоукладності в сільському господарстві. Місцевим фермерам у допомозі не відмовляю. Але й мовчати про фактичне розбазарювання, хай хоч і прикрите ширмою фермеризації, землі не маю права.

Іван ШПИРНА,
голова колективного сільгосппідприємства імені Леніна, кандидат сільськогосподарських наук.
Полтавська область.

Офіційно

АЕС у березні

За повідомленням прес-служби Держкоматому України, всі атомні станції у березні виконали зобов'язання перед державою у виробляні електроенергії. Загалом вони дали її 7247,4 млн кіловат-годин, що становить 104,9 відсотка плану, або 39,26 процента від загального енерговиробітку в Україні.

Не обійшлося минулого місяця без порушень в роботі АЕС. Серед 15 подій п'ять спричинили зупинку енергоблоків, п'ять — зниження їхньої потужності. Найбільше подій — сім — сталося на Запорізькій АЕС. Саме там за міжнародною шкалою одну з подій віднесено до першого рівня, тобто класифіковано як інцидент. Решта подій належить до нульового рівня або не має значення для радіаційної та ядерної безпеки.

Через порушення в роботі блоків на атомних станціях недовироблено 113,43 млн кіловат-годин електроенергії, через обмеження потужності блоків — 885,6 млн кіловат-годин. Загалом з цих причин недовироблено 999,03 млн кіловат-годин, або 13,8 відсотка усього виробітку АЕС.

Добові викиди радіоактивності з усіх енергоблоків не перевищували встановлених обмежень.

Будуємо державу

Не «прогорів» би закон

Торік в Україні сталося 50936 пожеж. Це трохи менше, ніж позаминулого року. Тільки прямі матеріальні збитки перевищили 17,8 мільярда карбованців, а побічні — більше 600 мільярдів. Знищено та пошкоджено 4916 будівель, травмовано 1310 чоловік, а 1683 загинуло. Такого ще не було. Кожний десятий серед загиблих, а в селах — кожний восьмий, — це дитина. 3901 чоловіка пожежники врятували з вогню.

Понад дві третини пожеж сталося у житловому секторі. 1976 разів горіли об'єкти з великим скупченням людей, зокрема Драмтеатр в Одесі, Оперний театр у Києві. Дуже незадовільний протипожежний стан великих універмагів, гуртожитків. Почастішали загоряння складів та всіляких баз. В селах гине худоба, техніка.

Коли ще недавно основною причиною пожеж була електрика, то тепер — необережне поводження з вогнем. Таких пожеж — більше як третина, 23,3 відсотка пожеж сталися через неправильне використання електрообладнання, 11 відсотків — приладів опалення. Майже кожна десята пожежа спричинена пустощами дітей з вогнем.

Навмисних підпалів у 1993 році було 6,3 відсотка. Це на 21 процент більше, ніж у 1992 році. А в Криму, Івано-Франківській, Тернопільській, Хмельницькій, Миколаївській областях, у Києві та Севастополі кількість підпалів зросла більш як у півтора раза...

Отже, клопоту в пожежників досить. Донедавна у своїй діяльності чи то службі вони керувалися декретом про боротьбу з вогнем від 1918 року та положенням про пожежний нагляд часів Радянського Союзу. І ось прийнято Закон

України «Про пожежну безпеку». Цю подію коментує начальник Головного управління пожежної охорони (ГУПО) МВС України генерал-майор внутрішньої служби Віктор Іванович **ПОПКОВ.**

— Закон уперше встановив, що пожежна безпека — справа державна. Віднині рішення МВС з цього приводу обов'язкові для органів виконавчої влади, підприємств, громадян. В апаратах міністерств і відомств мають бути створені служби, які дбатимуть про пожежну безпеку. Встановлено порядок забезпечення пожежної безпеки під час проектування, будівництва, реконструкції тощо будівель чи то споруд. Певним вимогам має відповідати техніка, зокрема й імпортна. А пожежну техніку тепер можна виготовляти тільки за ліцензією. Для підприємств і організацій, які виготовляють продукцію або надають послуги протипожежного призначення, встановлено пільги — їх звільнено (в обсягах цих робіт) від податків. Є пільги і для підприємств, що утримують пожежні команди.

Вперше на законодавчому рівні регулюються питання, пов'язані з гасінням пожеж. Закріплено права керівника гасіння пожежі. Йому мають підкорятися всі підрозділи пожежної охорони і служби, залучені до гасіння. Ніхто, крім уповноважених на те службових осіб пожежної охорони, не має права втручатися в його дії.

Страхові організації, і не лише державні, за законом зобов'язані будуть робити відрахування на протипожежну справу від платежів за майновими видами страхування. Якщо в того, хто страхує майно, все гаразд із протипожежними заходами, має бути зменшений страховий внесок. А коли пожежа сталася через порушення правил безпеки, страхова компанія може знизити страхову суму або взагалі відмовити у її виплаті.

— Чи зміниться сама пожежна охорона, її структура тощо?

— Відповідно до закону пожежна охорона може бути створена в чотирьох видах — державна, відомча, сільська і добровільна.

Державна формується на базі існуючої воєнізованої та професіональної пожежної охорони МВС. На неї ж покладено здійснення державного пожежного нагляду. Його органи мають бути незалежні від господарських та політичних об'єднань, органів влади. Серед завдань пожнагляду — і розроблення та затвердження державних правил протипожежної безпеки, контроль за їх дотриманням. Розширено права Держпожнагляду. Тепер він може накладати штрафи і на підприємства, а не тільки на їхніх керівників, може припиняти фінансування робіт чи забороняти випуск продукції, якщо порушено вимоги пожежної безпеки. А за порушення вважатимуть тепер і умови, які перешкоджають гасінню можливої пожежі або евакуації людей.

У селах, де немає державної пожежної охорони, місцева держадміністрація за рахунок місцевого бюджету і відрахувань від підприємств створює сільські пожежні команди.

Цілком доцільна сьогодні, гадаю, і «реанімація» добровільної пожежної охорони. Враховуючи те, що добровольцям-пожежникам надаватимуть певні пільги, а єдина система навчання пожежної безпеки охопить навіть дитсадки, можна сподіватися, що їх кількість зростатиме.

— Що треба, щоб закон почав діяти?

— Попереду велика робота зі створення і впровадження механізму його реалізації. Треба розробити понад тридцять підзаконних актів, зокрема низку положень з різних питань — від експертизи проектів та ліцензування виробничників до організації дружин юних пожежників.

— Та, певне, без належного фінансування може «прогоріти» і найліпший закон. Адже без коштів очікувати змін на краще марно...

— Так. І саме тут чи не найскладніше. В рамках конверсії уклали договори з провідними НДІ та підприємствами на розробку пожежної техніки світового рівня, а то й ліпшої. За минулий рік розрахувалися, а де взяти кошти на цей рік — не знаємо. Уряд виділив нам на капітальне будівництво об'єктів пожежної охорони 5,7 мільярда карбованців — це лише 30 відсотків до потреби. Тому по допомогу звертаємося до банків, інших державних та комерційних організацій. Недавно підтримку пообіцяв Держкоматом України, адже при кожній АЕС є спеціалізована пожежна частина.

Кошти потрібні, звичайно, не лише на техніку. Сьогодні, приміром, 155 пождепо потребують капремонту, ще 97 — уже непридатні до експлуатації. Є проблеми і з виплатою зарплати.

Ще торік у листопаді уряд вирішив виділити нам два мільйони доларів на придбання сучасної техніки та засобів захисту для особового складу з охорони АЕС. Але й по сьогодні ми тієї валюти не отримали. Недавно Мінфін пообіцяв допомогти у цій справі, тож чекаємо.

— Найсучасніша техніка мертва без людини. І полум'я долають таки не машини, а ваші підлеглі. Щось зміниться в житті кожного з них із введенням закону?

— Дуже важливе для нас питання. Адже часто пожежі, справді, гасимо саме ентузіазмом і здоров'ям пожежників. А то й їхнім життям. За три останні роки під час гасіння пожеж та на службі загинуло 11 чоловік, 221 травмовано. І відрадно, що закон не обминув питання соціального захисту працівників пожежної охорони.

Їм надано пільги у розподілі житла, встановленні телефонів, влаштуванні дітей у садки. Є пільги у платі за житло та комунальні послуги, паливо, надано право на пільгові кредити. Особовий склад державної пожежної охорони підлягає обов'язковому державному страхуванню.

Розмову вів Олексій БРЕУС.

На перехрестях думок і позицій

МОЖЕ, СПРАВДІ БАГАТІ ОЩАСЛИВЛЯТЬ НАС,

або Як сприйняли деякі читачі газети гасло І.Маркулова: «Багатий і бідного зробить багатим...»

«Як це він за якихось 2—3 роки став доларовим мільярдером? Якими мозолями і яким талантом заробив їх? Чи чиста в нього совість? Хіба він патріот своєї країни? Коли ж він почне робити нас багатими?» Ці та інші запитання, мов цвяхи, забивають автори листів Ігорю Маркулову, інтерв'ю з яким було надруковано в нашій газеті 26 жовтня минулого року.

Щоб зрозуміти позицію тих, хто відгукнувся на названу публікацію, коротко скажу: в ній президент Ліберальної партії І.Маркулов ділився політичними поглядами, розповідав про багатства, якими володіє. А він, зокрема, має кілька будинків у різних країнах світу, їздить на кількох іномарках, будує в Донецьку на двогектарній дільниці великий будинок, плавальний басейн, зимовий сад, тенісний корт і тренажерну залу. Довкіл будинку — стайні для коней, майданчики для гри в гольф.

Такий розмах І.Маркулов дозволяє собі тому, що прийшов він до шахтарського краю з мільярдом доларів, які збирається спрямувати на розквіт краю і його населення. Лідер елітної партії, як підкреслювалося в інтерв'ю, обіцяє розкішне життя кожному, хто вміє заробляти власними руками і головою.

Але погляньте, які дивні й невдячні люди! Замість того, щоб зрадіти від прочитаного, заспокоїтися, вони, навпаки, допікують усілякими запитаннями, невдоволення проявляють, навіть обурюються! І майже кожний дописувач доскіпується, де взяв стільки валюти. Наче їм не все одно. А декотрі з них надіслали свої пояснення. Так, В.Щеблиткін з Харкова переконує: «Кожному ясно, що чесною працею мільярда не заробиш. Наші вітчизняні мільйонери й мільярдери розбагатіли лише за рахунок пограбування свого народу, а тепер йому, обкраденому й знедоленому, обіцяють рай земний».

А ось П.Васильків з Погребців Тернопільської області бере крутіше. «Не багаті роблять бідних багатими, — доводить він, — навпаки, безсовісні нелюди багатіють за рахунок праці простих трудівників, за рахунок їх експлуатації і хижацького пограбування».

Аж ніяк не хоче погоджуватися з проголошеним гаслом і П.Гулак з села Новиця Івано-Франківської області, який пише: «Ми знаємо з історії, що багаті завжди лопалися від свого багатства, а ті, хто працював на них, ледь животіли. Про це писали в своїх творах І. Нечуй-Левицький, І.Тобілевич, Т.Шевченко. За часів панування Польщі у західних областях теж було чимало багатіїв, але люд, що працював у них і на них, нічого не мав. І цей трудящий народ був убогим, обідраним, жив у халупах. Минали десятки років, цілі століття, але багаті залишалися багатими, а бідні ніколи не багатіли».

Та у І.Маркулова інший погляд. Він твердив у згаданому інтерв'ю: «Готовий повторювати повсякчас і скрізь: злиденний злиденним і залишить свій народ. Бо, коли б був він здібний, перш за все розбагатів би сам. І навпаки, багата людина зробить і бідного багатим, адже бідняк буде завжди небезпечним як для нього, так і для суспільства». А розбагатіти може, як випливає з раніше наведеного висловлювання І.Маркулова, той, хто вміє заробляти власними руками, головою і здібний. На це П.Гулак зауважує: виявляється, ми телепні, нездари, лежні, а отже, повинні йти на службу до сучасних багатіїв, трудитися в поті чола. А коли вони розбагатіють, тоді, може, й нас зроблять багатими.

Отож, багатство. В ньому сенс життя? Ні, не всі громадяни в захопленні від нього. Та й причину своєї бідності вбачають в іншому.

«Я не страждаю від заздрощів і заздрить багатим у мене немає причин, — розмірковує Т.Гостюнина з Жовтих Вод. — Але для жодної нормальної людини всі розмови про турботу про них, соціальний захист образливі. Нині під цю категорію підвели навіть тих, хто вміє й хоче трудитися, хто має сили забезпечити себе, дітей, свою старість. То чому ж так складається, що не всі мають можливість стати багатими своєю працею? Може, через бездарність тих, хто вершить наші долі? На цьому наголошує і Б.Гвардіонов з Ужгорода. «Я не проти багатих людей, — пише він, — і сплю спокійно. Та не можна ігнорувати моральний аспект проблеми: яким чином так швидко нажиті мільярди? Я маю майже піввіку трудового стажу, пройшов шлях від робітника до директора і не знаю законного, чесного способу заробити кілька мільйонів, залишаючись у злагоді з Кримінальним кодексом».

П.Громов з Москви так відреагував на згадуване інтерв'ю: «Прочитавши відповіді І.Маркулова, я зрозумів, що в Україні нема справедливої податкової системи. Бо не кожному зрозуміло, як при катастрофічному стані економіки в Україні можна заробити мільярд, та ще й доларів. У цивілізованих країнах такого не могло бути».

А як же багатіють у цивілізованих країнах? «Такі відомі західні магнати, як Рокфеллери, Зінгери, — пояснює Т.Гостюнина, — десятиріччями накопичували свої капітали, вкладали їх у розвиток промисловості, машинобудування. Від цього багатіла вся країна і вони самі. Лише так повинно бути».

Мабуть, справді саме так повинно бути. І хай би наші сучасні магнати розказали, де і як вони добули стартовий капітал, як примножували його, що від їхніх надзвичайних здібностей має держава, суспільство. Влада дозволила збагачуватися будь-яким чином. А що залишається робити нам, «нездатним»? Чекати милостині від розбагатілих?

Боляче й неприємно читати оці рядки з листа мешканця Каховки Херсонської області. «Ви багата і відома людина, — звертається він до І.Маркулова. — А я бідний і невдаха. Працюю на будові, бачу, що коїться довкола, як збагачуються і за чий рахунок. Для вас 8 тисяч доларів ніщо, а для мене — дах над головою. Готовий працювати у вас ким завгодно і віддати борг протягом життя — мені 44 роки. І якщо ви не дасте мені таких грошей, лозунг «багатий і бідного зробить багатим» залишиться на папері».

Ось таке прохання. Що за ним? Відчай? Визнання своєї нездатності забезпечити матеріально себе і свою сім'ю? З другого боку, виникають і такі запитання: за яких умов ми жили, живемо і ще, мабуть, довго будемо жити? А може, це перші прояви плазування «невдатних» перед новоявленими умільцями-магнатами? Цікаво, а чи одержить наш дописувач з Каховки (його адреса в редакції) оті рятівні для нього долари? Уявляється ще така картина. Всі бідні звертаються з подібними проханнями до сучасних мільярдерів. Ото буде диво дивне! Воно одразу й дасть відповідь на одвічне: вірять ситі голодним чи ні, і як нам з вами ставитися до гасел новоспечених багатіїв. Та чи не через них більшість громадян незалежної України стали злиднями, а вся країна опинилася в глибокій економічній кризі?

Підготував
Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Фото Павла МУРАВЙОВА

Михайла САЧКА

ЯК БІДНОГО ЗРОБИТИ ЗЛИДАРЕМ

З невигаданих історій розвалу української економіки

Восени 1992 р. на посаду головного радника Прем'єр-міністра України призначено відомого донецького бізнесмена Ігоря Романовича Маркулова, одночасно він обіймає посаду голови Ради з альтернативної економіки при Кабінеті міністрів. У засобах масової інформації відразу ж вибухнула гучна рекламна кампанія — нарешті в уряд прийшов підприємець, який сприятиме швидкому просуванню ринкових реформ у країні. Через рік виявилося, правда, що ніхто в Кабінеті міністрів так і не знає, чим займалася Рада і що конкретно зробив її голова. Та деякі плани все ж реалізовано.

У грудні 1992 р. склалася тяжка ситуація з нафтою (зазначимо, що такою вона залишилася й досі), і Маркулов отримує завдання знайти підходящу комерційну фірму, з якою можна було б укласти договір про постачання. Навіщо довго шукати, коли під рукою давній знайомий і колишній підлеглий по донецькій фірмі «Атон» Ю.Баскаков. І ось уже до Кабінету міністрів викликають керівництво Комітету з нафти, де йому відрекомендовано супернадійну російську фірму «Співдружність», що має можливість закачати в Україну будь-яку кількість нафти. Спочатку пропонується 1 мільйон тонн. Кількість нафти й самі представники не викликали довіри у заступника голови Комітету К.Піскуновського, який відразу з кабінету з'єднався з кількома великими нафтовидобувними компаніями у Росії і з'ясував, що такої фірми там ніхто не знає і, звичайно, нафти для неї нема. Цим і завершився перший етап переговорів. Перш ніж перейти до другого етапу, слід пояснити походження самої «Співдружності» та її зв'язок з донецьким «Атоном».

Генеральний директор міжгалузевого науково-виробничого консорціуму «Атон» (м. Донецьк) переходить працювати до Кабінету міністрів України головним економічним радником і залишає фірму на Баскакова. 3 серпня 1992 р. Баскаков реєструє у Москві акціонерне товариство закритого типу з іноземними інвестиціями «Атон» (його заступник — жителька Москви Є.Бєлова). Цікаво, що в грудні цього ж року Московська реєстраційна палата реєструє зміни в статуті товариства — до складу засновників внесено Маркулова Ібрагіма Рамазановича (не дивуйтеся — у перекладі на українську це звучить як Ігор Романович). До того ж, згідно із статутом йому належать 90 відсотків акцій товариства. На цей час з'явилася реальна можливість отримати з України мільярдні кредити і 11 грудня реєструють АТЗТ «Співдружність експорт-імпорт», тобто за три дні до укладення названого договору з Україною. В цьому акціонерному товаристві вже Бєлова директор, а Баскаков у неї заступник. Ніхто з них ніколи нафтою не займався. Отака досвідчена і солідна фірма обіцяла залити Україну нафтою.

14 грудня 1992 р. Маркулов у супроводі Баскакова і голови Комітету Ковалка під'їздить до Верховної Ради, з сесії викликають Піскуновського і просто на вулиці йому пред'являється готовий договір (1 млн. тонн по 36 тис. рублів за тонну, 100-відсоткова попередня оплата всього на 36 млрд. руб.) — на капоті машини той підписує документ. Необхідне пояснення. Заступник голови Комітету К.Піскуновський до того ж ще й народний депутат. У кожної людини, не обізнаної з усіма цими іграми, відразу виникає, мабуть, запитання: хто і як керує Комітетом з нафти і газу, якщо будь-які збиткові договори (а цей випадок не є виняток) безперешкодно підписуються. Голова Комітету Ковалко взагалі, схоже, виконує роль мовчазного статиста, піддаючись тискові з боку будь-кого. Заступник Піскуновський хоча й зі скрипом, але теж, зрештою, все підписує. Далі події розгорталися так само стрімко — на кінець дня з'являється гарантійний лист Нацбанку про попередню оплату, де гарантується перерахування до 25 грудня усієї суми до Росії. 29.12.92 р., виконуючи договір, Національний банк України переводить до Москви 20 млрд. руб., що надійшли на розрахунковий рахунок «Співдружності» 31 грудня. Все ж перестрахувалися і перевели лише половину грошей, а вірогідніше просто не було всієї суми.

Коли Генеральна прокуратура України порушила кримінальну справу і почалося слідство, то поцікавилися, з якого джерела здійснено перерахування 20 мільярдів — адже на той час рублів на коррахунку Нацбанку України в Центробанку Росії не було, а було дебетове сальдо 269 млрд. рублів — українська заборгованість Росії. Після проведення суми договору ця цифра зросла рівно на 20 млрд. На неодноразові запити з НБУ надходили щоразу різні відповіді, спростовувані під час подальшого розслідування справи. Так чи інакше, а національний борг України значно виріс у результаті цього контракту. І передусім завдяки енергії головного економічного радника уряду.

Повернімося до предмета договору — нафти. За умовами, отримавши 100-відсоткову суму передоплати, «Співдружність» зобов'язалася протягом 20 днів закачати в Україну відповідну кількість нафти. Але в тому й справа, що нафти як такої у фірми не було, як не було у неї попередніх договорів з нафтовидобувними компаніями. І наприкінці лютого 1993 р. з Москви змогли здійснити постачання лише на 12 млрд. руб., після чого все припинилося...

А нещодавно слідча бригада Генпрокуратури виявила в Москві кілька цікавих документів. Виявляється, 24 грудня 1992 р. АТЗТ «Співдружність експорт-імпорт» в особі директора Бєлової уклало договір про спільну діяльність № 32 з фірмою «Євроскоп Інтернейшнл Трейдерс Лімітед» (Англія), де записано: «Керуючись прагненням, сприяти цілеспрямованому вкладенню капіталів у пріоритетні галузі економіки Росії і т.д.» Ніяких капіталів, окрім 50 тис. руб. статутного фонду, у «Співдружності» вже не було, але очевидно там зважили, що, крім англійців, і Україна має таке прагнення, адже гроші мали ось-ось надійти. І в січні 1994 р. після отримання українських мільярдів пані Бєлова, розпоряджаючись ними як власними, надсилає листа до Московського акціонерного інноваційного банку з проханням провести конвертацію грошових коштів (на суму 4 млн. доларів США), що є на рахунку, для закупівлі товарів народного споживання і про переведення цих коштів до Англії в рахунок поставок. 9 лютого платіжним дорученням № 22 1 млрд. 819 млн. руб. переводяться з рахунку «Співдружності» на МАІБ і далі в Англію. Досі доля цих коштів невідома — принаймні, за документами, наданими слідству «Співдружністю», ніякого надходження товарів з-за кордону не зафіксовано.

Є й інші цікаві цифри. Ми частково покажемо, як діяли московські і донецькі бізнесмени, одержавши від Нацбанку України своєрідний «подарунок» в 20 млрд. рублів. За період з 15 січня по 29 листопада 1993 р. «Співдружність» (Бєлова, Баскаков) перерахувала АТЗТ «Атон» (Москва, Баскаков, Бєлова, тобто фактично собі) 405 млн. рублів. Для яких же цілей? Може, на закупівлю нафти?

20 січня — 50 млн. руб., які того ж дня переводяться одній із фірм м.Сочі як повернення невикористаних коштів;

8 лютого — 50 млн. руб., того ж дня з цієї суми перераховуються 25 млн. до статутного фонду Московського акціонерного інноваційного банку;

26 березня — 100 млн. руб., із них 29 березня 50 млн. перераховується комфірмі до Дагестану;

16 квітня — 28 млн. 770 тис. руб., через три дні вся сума вноситься у вигляді оплати за автомобіль АТ «Логоваз»;

30 квітня — 23 млн. руб., 6 травня з цієї суми 22.97 тис.руб. перераховуються за автомобіль на рахунок Донецького підприємства «Цивільбуд»;

17 травня — 55,3 млн. руб сплачується за обладнання масложиркомбінату м.Слов'янська (Донецька обл.);

30 липня — 30 млн. руб надходять знову туди і таке інше.

Нафтою тут, здається, і не пахне.

Як уже було сказано раніше, наприкінці лютого поставки нафти припинились, і тут, як завжди у таких випадках, з'являється «свіжа оригінальна думка»: змінити умови договору стосовно ціни (36 тис.руб. за тонну на 65 тис.). Не обійшлося і без віцепрем'єра Іоффе. За його командою 4 березня 1993 р. підписали додаткову угоду, хоча за початковими умовами договору передбачались фіксовані ціни на нафту до повного виконання зобов'язань незалежно від постанов урядових органів. До речі, Іоффе, який проходить свідком за кримінальною справою про свідомо невигідні контракти з «Фіброю» і «Співдружністю», на запит Генпрокуратури про передбачувані терміни прибуття із США лаконічно відповів, що найближчими місяцями він не має наміру відвідати Україну і гордо підписався: народний депутат Ю.Іоффе. Однак у січні «тихо» приїхав на сесію Верховної Ради і так само «тихо» за день до закінчення сесії виїхав знову до США. Виявлено ще один примірник додаткової угоди, датований теж 4 березня, але там ціна вказана 50 тис. руб за одну тонну — найпевніше, трохи подумавши, вирішили списати все-таки якомога більше і поставили 65 тис.

У вересні, після втручання Генпрокуратури, «Співдружність» замовила ще 10 тис. тонн нафти, і було підписано ще одну угоду з Комітетом з нафти та газу про повернення суми, що залишилась, до 10 грудня 1993 р. (без будь-яких штрафних санкцій!). На даний момент повернуто 3 млрд. руб. І хоча остаточні висновки зробить слідство, уже зараз можна підбити деякі підсумки контракту, який обіцяв нафтове благополуччя Україні.

Загалом сплачено за договором 20 млрд. рублів (російських) за поставку 555.556 тонн нафти. Фактично постачили 430 тис. тонн, недопоставлені 125.556 тонн за світовими цінами коштують більш як 11 млрд. доларів США. Якщо обчислювати в рублях, збитки становлять для української економіки близько 13 мільярдів. Звичайно, цифра попередня і в ході слідства уточнюватиметься, але до деяких роздумів все ж спонукає. Насамперед, довільна ціна на нафту — на той період існувало декілька пропозицій від українських комерційних структур, які мали дійсно тісні зв'язки, на поставки нафти за більш низькими цінами, але перевагу віддавали «Співдружності». При підписанні такого договору, як правило, проводиться його експертне опрацювання, а його зроблено не було. Та й про що можна говорити, якщо вказана в договорі адреса «Співдружності» — приватна квартира у Москві. Гроші могли піти куди завгодно, а фірма відповідала б у рамках статутного фонду (50 тис. рублів). Виходить, що просто уряд України надав безпроцентний багатомільярдний кредит майже на рік сумнівній комерційній структурі, а простіше кажучи, жительці Москви Бєловій.

Кажуть, що Л.Кучма, почувши у Лисичанську про цей договір, дуже обурювався чомусь головним чином на прокуратуру, а не на дії свого головного економічного радника. Тепер уже й І.Маркулов незадоволений органами прокуратури — ображають. Ну як тут не згадати, що 400 мільйонів рублів українських коштів спливло до фірми, де Ібрагім Рамазанович має 90 відсотків акцій, що кілька мільярдів рублів з його подачі на цілий рік випали з обігу.

Судячи з усього, задоволений Ю.Баскаков — тепер він радник у нашого Президента. Залишив йому цю посаду І.Маркулов, повернувшись після плідної праці на ниві зміцнення вітчизняної економіки знову до рідного донецького «Атона». Мабуть, треба чекати ще вигідніших контрактів.

Олег КОЛЕСНИКОВ.

Передруковано з газети «Новости» від 25 березня 1994 року з деякими скороченнями.

Фото Валерія ІНЮТІНА.

Соціальний зріз: повертаючись до надрукованого

СПУСТИЛИ НА ГАЛЬМАХ...

АБО ЧИМ ЗАКІНЧИЛАСЯ ІСТОРІЯ З «АВТОЗАГАРБНИКАМИ»

Читач, можливо, згадає наші дві публікації («Автозагарбники» — «Голос України» за 27 липня та «Вдаримо по «автозагарбниках» толерантністю» — за 4 листопада минулого року), де йшлося про те, як можновладні чиновники з Одещини привласнили (по суті за безцінь) десятки легкових автомобілів, що за пільговими умовами належали зовсім не їм, а працівникам сільського господарства та селянам, з власних підсобних господарств яких держава одержала значну кількість м'яса. Спочатку, нагадаємо, відгукуючись на скарги скривджених, депутати Одеської обласної Ради зайняли принципову позицію: зажадали від облдержадміністрації суворого, аж до позбавлення керівних крісел, покарання винних у зловживаннях, попрохали втрутитися в справу правоохоронні органи...

Та з часом, мусимо констатувати, ота принциповість, на жаль, геть вивітрилася. Бо коли на сесію облради нещодавно втретє винесли питання про порушення чинного законодавства під час реалізації автомобілів працівникам сільського господарства, то вже чомусь не було ні гнівних виступів, ні вимог довести таки справу до кінця. Депутати лиш прийняли, по суті, до відома інформацію прокурора області Василя Іванова. У ній, якщо коротко, йшлося про таке. Коли «заварилася каша», то ряд керівних чиновників — усього 15 чоловік — поспішили добровільно відшкодувати завдані державі збитки, тобто сплатити різницю між пільговою та роздрібною ціною на автомашини. Й до них, начебто, уже немає жодних претензій. Легким переляком відбулися два представники Президента в районах, голова райради, кілька начальників райсільгоспуправлінь. А ось сорок знахабнілих можновладців навідріз відмовилися зробити навіть такий «благородний жест» — відшкодувати вкрадене, по суті, в держави. Хоча, як на цей час, коли та сама «Таврія» коштує десятки мільйонів карбованців, сплатити треба було десь по 325—425 тисяч карбованців. Нове авто, вважай, задарма. Проте навіть отакі мізерні суми не хотілося з рук випускати: кожен з отих сорока вважав, очевидно, що коли він начальник, то хто сміє йому щось там диктувати. І тоді прокуратура області змушена була направити в районні суди на них позови.

Суди ті справи поволеньки розглядають і державні гроші таки відшкодовують. Та чи ж повернеться у когось язик сказати: справедливість перемогла? І чи можуть ті ж депутати облради повідомити своїх виборців, що їхнє рішення виконане? Ой, ні! Бо найперше ті, хто обдурив, обікрав отих виборців, і далі продовжують перебувати в керівних кріслах. Нікого з них не замучила совість, ніхто не подав у відставку. А облдержадміністрація, спустивши все на гальмах, з часом свого таки добилася: депутати «стомилися» воювати проти «автозагарбників» та їх покровителів, залишили все, як є. У своїх публікаціях, передбачаючи саме отаке завершення справи, «Голос України» звертався до столичних правлячих структур: зверніть увагу, закличте знахабнілих чиновників до порядку, щоб і їм самим, й іншим ніколи більше такого не кортіло. Ні, з Києва так ніхто й не втрутився, всі зайняті важливішими справами.

Нам, отже, тепер залишається одне: назвати деякі прізвища — хай люди знають своїх «героїв». Може бути, що декотрі з них ще й висунуть свою кандидатуру на наступних виборах до місцевих органів — то теж не завадить людям знати, чого вартий отакий кандидат. Усі 40 прізвищ, зрозуміло, ми тут не наводитимемо — газетної площі шкода. Проте особливо високих начальників, приклад яких наслідували підпорядковані їм спеціалісти, все ж назвемо. Це — начальники відділів обласного комітету з сільського господарства, харчової і переробної промисловості Микола Дехтяр та Валерій Трущ, генеральний директор об'єднання «Елеваторзернопром» Віктор Коваленко, голова обласної асоціації «Біоагрохім» Семен Просенюк, головний бухгалтер АПК «Одеса» Іван Ляховецький, начальник Саратського райсільгоспуправління Іван Панчишин...

І останнє. А як же оті, обдурені? На сесії пролунало: майже всі вони вже одержали належні їм легкові автомобілі. Отже, і вовки, себто різні начальники, ситі, і вівці, себто свого часу обкрадені, не постраждали? Не зовсім так. Вовки, щоправда, таки ситі: при авто і при керівних кріслах. А ось щодо овець... Скільки нервів потрачено, поки люди одержали обіцяне, належне! До того ж не з неба оті додаткові авто впали — їх могли б за законом придбати інші люди. Виходить, комусь знову недодали. Та й не останній же день живемо: і завтра, й післязавтра маємо йти по хліб та до хліба не кудись там — до того ж селянина. Тож чи захоче він, не раз уже обдурений державними чиновниками, йти назустріч державі у скрутні для неї часи? Чи відгукнеться на її заклики-умовляння, супроводжувані всілякими обіцянками? Хочеться вірити, що таки відгукнеться, бо в селян, як правило, благородні серця. От якби ще й керували ними люди з такими ж рисами.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Дайджест

Вацлав КЛАУС, прем'єр-міністр Чеської Республіки

Мета мого виступу в «Известиях» — розповісти про уроки перших років нашої економічної реформи. Чеська Республіка здійснює радикальні, послідовні й комплексні економічні та соціальні перетворення найшвидше, ніж в усьому посткомуністичному світі.

Десять заповідей чеської реформи

З урахуванням цих результатів я б хотів зупинитися на основних уроках перших трьох років, що минули після нашої «оксамитової революції», які могли б становити інтерес для інших держав, що проводять реформи. Вони викладені у формі «Десяти заповідей» докорінної, глибокої структурної — або, за нашою термінологією, — системної реформи.

1. Немає суто економічних рішень

У таких грунтовних перетвореннях усього суспільства не може бути суто економічних рішень. Мрії соціальних інженерів організувати чи спрямувати увесь процес системної трансформації є хибними, оманливими та небезпечними. Теоретичний аналіз оптимальної послідовності індивідуальних реформних кроків, який можна зустріти у передових економічних журналах, являє собою лише суто академічний інтерес, оскільки реальність завжди є і буде іншою. Неминучі затримки, політичний і соціальний тиск різних монопольних груп, людські зриви і неймовірна складність усього процесу реформ не дають можливості централізовано планувати створення і розвиток ринкової економіки.

2. Роль іноземної допомоги неістотна

Роль іноземної допомоги у процесі перетворення у кращому разі незначна. По-перше, реформа повинна проводитися вдома. По-друге, ми усвідомили, що звертатися за допомогою до дедалі більш егоїстичного і протекціоністського світу останнього десятиріччя XX століття — це марна справа. Мій повсякденний досвід протягом останніх трьох років свідчить про двозначність іноземної допомоги, підтверджує гіркі хрестоматійні приклади критики такої допомоги для мети розвитку.

3. Економічний шок — неминучий

Немає абсолютно жодної можливості уникнути в ході перетворень потрясінь, спричинених нежиттєздатною економічною діяльністю, що грунтується на субсидованих цінах, штучному попиті і закритих ринках. До лібералізації зовнішньої торгівлі ніяке штучне макроекономічне регулювання, так само як і фіскальне або грошове тонке «підлаштування», не можуть запобігти падінню ВНП, зростанню безробіття, різкому стрибку цін після їх звільнення і обвальній девальвації. Раціональна макроекономічна політика, однак, може запобігти інфляції, що постійно галопує, перманентній девальвації, дефіцитові держбюджету і зростанню зовнішньої заборгованості.

4. Необхідні радикальні дії

Наш досвід показує, що реформу необхідно починати із значного посилення рестриктивної макроекономічної політики — обмеження виробництва та експорту. Тим самим готується грунт для лібералізації цін і зовнішньої торгівлі, і шляхом скорочення дотацій створюються передумови для радикальної зміни всього економічного клімату. Країна, що реформується і не вживає цих принципових заходів саме на ранньому етапі, неминуче потрапляє у ситуацію, яку я називаю «реформною пасткою». Це порочне коло високої або навіть гіперінфляції, неодноразових девальвацій, зростаючої зовнішньої заборгованості, бюджетного дефіциту і т. п.

Другим неминучим кроком є нещадна лібералізація цін і зовнішньої торгівлі. Це розблоковує ринки, повертає справжню «ціну» економічним активам, усім товарам і послугам, змінює структуру минулого попиту, створює економічну рівновагу ринків, подає необхідні сигнали все ще у переважній більшості непередбаченим економічним суб'єктам у сфері пропозиції. Обмінний курс національної валюти покликаний стати міцним номінальним якорем, архімедовою точкою опори усієї економічної системи, величиною, хоча й номінально змінною, але такою, що зберігається на незмінному і стабільному рівні.

Унаслідок гігантських структурних перекосів в економіці, що виявляються у дефіциті платіжного балансу, цей курс разом з тим має бути значно далекий від паритету з рівнем купівельної спроможності. Лібералізація цін має бути повною, або, принаймні, переважаючою, інакше виникнуть нові цінові диспропорції. Регулювання заробітної платні повинно бути м'яким, грунтуватися на індикативних показниках, або не проводитися зовсім. Лібералізація зовнішньої торгівлі повинна супроводжуватися великомасштабною внутрішньою конвертованістю девальвованої валюти.

Устоявши перед вимогами надання допомоги, опіки, захисту ринку, надання дотацій, здійснення модернізації і демонополізації держпідприємств, уряд повинен стимулювати швидкий і всеохоплюючий приватизаційний процес як передумову для подальших змін; як механізм пошуку справжніх і, отже, відповідальних і оптимально діючих власників; як останній удар по амбіціях державної бюрократії, що прагне контролювати економіку.

5. Макроекономічна політика повинна постійно підтримуватися

Найбільш делікатним залишається завдання вибору потрібного моменту для зміни макроекономічної політики: від рестриктивної до нейтральної або, можливо, навіть до стимулюючої економічну активність. Такий підхід ускладнюється тим, що в нас Центральний банк є повністю незалежним, і тим, що відбуваються швидкі зміни як у швидкості обороту грошей, так і в попиті на них.

Дуже сильними є популістські прагнення підштовхнути економіку до інфляції, але їм слід протистояти. Перші два роки безпосередньо перед і після лібералізації цін ми проводили обмежувальну політику з переважанням бюджетних доходів над видатками, потім ми перейшли до нейтральної політики збалансованого бюджету і продовжуємо дотримуватись цього курсу. Очевидно, жодна економіка, що трансформується, не досягла рівня, на якому можна було б відмовитися від податкового і валютного контролю і перейти до політики попиту та пропозиції.

6. Ціновий шок слід рішуче проводити у життя

Початкове підвищення цін відображає успадкований масштаб макроекономічного розбалансування — незначний у Чехословаччині, але величезний у Польщі, Росії та інших колишніх країнах радянського блоку, де динаміка зростання цін після їхнього вивільнення відображає ступінь рестриктивності проводжуваної змішаної податкової і грошової політики. У Чехословаччині початкове збільшення цін за перший місяць становило «лише» 25 відсотків. У наступні три місяці рівень інфляції становив 7 відсотків, 4,5 та 2 відсотки відповідно. У наступні 20 місяців до введення податку на добавлену вартість на початку 1993 року рівень інфляції жодного разу не перевищив 1 відсотка на місяць.

Для успішного проведення реформи необхідно уникнути двох небезпек, порочного кола спіралі зростання заробітної платні і спіралі змін обмінного курсу. Наш досвід свідчить про те, що їх виникнення прямо залежить від невдач у макроекономічній політиці, яких можна було б уникнути. У період проведення рестриктивної політики у 1990—1991 рр. заробітна плата у нашій країні зростала повільніше, аніж ціни. У період «нейтрального» макрорежиму 1992—1993 рр. заробітна плата зростала дещо швидше, але не досягала небезпечного рівня, і показник заробітної плати послідовно змінювався разом з іншими економічними показниками.

Те саме поширюється на рівень обмінного курсу. Країни, що реформуються, певна річ, одночасно стикаються з високим рівнем макроекономічної нестабільності, що робить неминучим величезне зростання цін; знеціненням грошей при нульових запасах твердої валюти і великому дефіциті платіжного балансу, бюджетним дефіцитом унаслідок втрати темпу макроекономічних змін. Проте типова країна, що реформується, не повністю девальвує свою валюту. І як результат — зростаючі внутрішні ціни призводять до стимулювання імпорту й не сприяють експорту, погіршується платіжний баланс, виникає необхідність нової девальвації. Імпортована інфляція, спричинена девальвацією, призводить до зростання цін і неминуче в результаті виникає небезпечне порочне коло.

У Чехословаччині ситуація була і залишається іншою. Початковий макроекономічний дисбаланс був відносно невеликий, макроекономічні обмеження проводились обережно, а девальвація була досить глибокою. Високий рівень девальвації створив достатньо можливостей для зростання цін та грошових витрат, а обмінний курс, таким чином, залишався стабільним протягом 28 місяців, незважаючи на 75-відсоткову інфляцію, що мала місце у той період. Окрім цього, резерви твердої валюти постійно зростали. Це показує, що можна уникнути порочного кола, якщо дотримуватись раціональної економічної політики.

7. Потрібна всеохоплююча приватизація

Не слід чекати змін у поведінці економічних суб'єктів без приватизації. Цього ніколи не буває.

Реформована країна потребує організації швидкої і широкої приватизації, якої можна досягнути лише тоді, коли уряд дотримується деяких нетрадиційних правил:

— стандартні і, отже, «повільні» методи приватизації мають супроводжуватися значно швидшими, нестандартними;

— мета приватизації полягає у тому, щоб знайти нових приватних власників, а не в тому, щоб максимально збільшити держприбутки за рахунок продажу державного майна;

— приватизація має розпочинатися не на урядовому, а на мікрорівні. Спеціальне урядове агентство повинно виконувати лише процедурні функції. Функції планування, організації, модернізації, реструктуралізації, розподілу і демонополізації не повинні бути спущеними зверху;

— притягання іноземного капіталу корисне, але йому не слід віддавати перевагу порівняно з вітчизняним капіталом. Роль закордонних радників і консультантів має бути зведена до мінімуму.

8. Тягар перетворень повинні нести всі

Стратегія докорінної реформи повинна грунтуватися на максимальному розподілі неординарних затрат. Концепція розподілу необхідна як через соціальні причини — для того, щоб захистити і виправдати неминуче зростання нерівності у прибутках і володінні власністю, так і з економічних — з метою розподілити на всіх труднощі успадкованого тягара у вигляді надмірних запасів продукції, що не може бути реалізованою; старих, поганих позичок, незавершених інвестиційних проектів, заморожених авуарів за кордоном, що не повертаються, тощо. Проблема полягає у тому, що домінує тенденція звалити трансформаційні затрати на уряд, у якому вбачають вищу і останню інстанцію. Ступінь його свободи у прийнятті позитивних «автономних» рішень, включаючи фінансові витрати, дедалі більше вужчає, а його небажані, вимушені витрати з держбюджету переважають.

9. Треба відкрити зарубіжні ринки

Від решти світу потрібна не допомога, а торгівля та обміни.

Нам потрібні не односторонні перерахування коштів, бо вони не сприймаються серйозно жодною із сторін і часто стають об'єктом зловживань, спрямовуються не за адресою тощо. Нам потрібний обмін людьми, ідеями і, що особливо важливо, обмін товарами, організований таким чином, що він вигідний для обох сторін, які беруть участь у ньому.

Ось чому ми так критично ставимося до дискримінаційних і протекціоністських заходів, у результаті яких вітається кожна поява наших товарів на західних ринках. Парадоксально, але це явище показує, що перетворення у посткомуністичних країнах являють собою також дуже серйозний зовнішній виклик і Західній Європі. Сьогодні стало очевидним, що з падінням «залізної завіси» перетворення потрібні не лише на її східному боці. Необхідність адаптації до нових умов не менш актуальна і для Заходу.

10. Потрібні успішні політики

Реформаторам вкрай потрібна впевненість в успіхові перетворень, здатність надихати своїх співгромадян, уміння створювати широкі коаліції на підтримку реформ. Реформа — це не академічне питання. Це проблема політична, і життєво важливо завоювати для її розв'язання достатню політичну підтримку.

У колишньому комуністичному світі тільки нам вдалося створити консервативну партію, здатну забезпечити широку політичну підтримку народу. Це вимагало і продовжує вимагати проведення постійної організаційної роботи.

Уміння говорити правду було головною зброєю, яка забезпечила нам перемогу на виборах і принциповий консенсус на підтримку реформ. Програма, що викликає довіру, а не популізм, реалізм, а не пусті обіцянки; оптимізм і впевненість у власних силах, а не песимізм, не апокаліпсисні сценарії і покладання на державний патерналізм, — такими є запоруки успіху. Ми впевнені, що досягнемо його.

(«Известия», 5 квітня 1994 року).

Польща

В очікуванні нових законів

У лютому нинішнього року Рада Міністрів Польщі ухвалила новий варіант напрямів приватизації на 1994 рік. Зокрема, польський уряд поставив за мету укласти і подати парламентові до кінця червня 1994 року карту приватизації, яка має означити галузі і види підприємств, що їх держава має намір залишити під своїм контролем. Крім того уряд планує здійснити фінансову реструктуризацію підприємств і банків; поступово втілити в життя програми структурної перебудови галузей, які мають особливе значення для економіки; підтримку процесів структурної перебудови підприємств, особливо у регіонах, де існує небезпека безробіття, викликаного структурним фактором; втілення в життя програми національних інвестиційних фондів; впровадження системи продажу з розстроченням для вітчизняних інвесторів та підтримку прямої грошової приватизації завдяки спеціально створеному фонду кредитних ліній; кроки з метою протидії тенденціям контролювання одним інвестором капіталів на даному товарному ринку; започаткування підготовки закону про промисловість та впровадження юридичного регулювання, яке запобігало б розширенню зони тіньової економіки, започаткування роботи над урегулюванням принципів реприватизації тощо. Очікується, що найближчим часом уряд подасть на розгляд парламенту проекти нового Закону про приватизацію державних підприємств та законів, які окреслюватимуть основи управління майном державної скарбниці.

Підготував Сергій ЛАВРЕНЮК.

Шлях обрано. А як його пройти?

7—8 квітня у Києві в Українському будинку економічних і науково-технічних знань тривала конференція «Шлях до без'ядерного майбутнього: екологічні проблеми без'ядерного статусу України та психосфери людини».

Фінансування конференції в основному взяв на себе Інститут глобальної та регіональної безпеки. Організацію — Міністерства оборони та машинобудування, ВПК і конверсії. Віце-прем'єр- міністр Валерій Шмаров, який відкривав конференцію, прокоментував це так: «Міноборони зацікавлений у нових наукових розробках як замовник. Мінмашинобудування — як підрядник...» Що стосується науковців, вони також спробували визначити свою роль у майбутній ядерній конверсії, а тому й собі поцікавилися: чи довго від них приховуватимуть дані (частково вже опубліковані в зарубіжній пресі), які дуже потрібні для розробок. На що Шмаров зауважив: іноземні журналісти вміють працювати і завжди здобувають потрібну інформацію.

Але це суто практичне запитання видалося дуже буденним поряд з тими питаннями, які розглядало шановне вчене зібрання. А саме: політичні і правові аспекти ядерного роззброєння, розробка програми ліквідації ракетно- ядерних озброєнь та еколого-економічні проблеми її реалізації; як запобігти розповсюдженню радіації через підземні води; безпека населення, що мешкає поряд з потенційно небезпечними об'єктами; психологічний синдром у ліквідаторів аварії на ЧАЕС у майбутньому; соціальні гарантії для військовослужбовців з військових з'єднань, які ліквідовуватимуть. Щодо останнього віце-прем'єр Шмаров повідомив: 75 відсотків від усіх коштів, виділених на програму роззброєння (а це, за деякими попередніми підрахунками, — 2,5 мільярда доларів — **Н.Ф.**), очевидно, буде витрачено для соціального захисту звільнених військовослужбовців, пошуку нових робочих місць для унікальних спеціалістів, для перепрофілювання тощо. Саме з цього питання, до речі, не було знайдено спільної мови з американською стороною.

Чималу суму виділяють і на забезпечення екологічних аспектів ядерного роззброєння. На думку переважної більшості доповідачів, Україна повинна відмовитися від ідеї накопичування ядерних відходів на своїй території, утилізації (надзвичайно дорогої) радіаційного пального в надії вийти пізніше на міжнародний ринок із новоробленим ураном, як на цьому наполягають окремі спеціалісти. Тим паче, що найближчими роками зробити це буде важко. Протягом наступних 15 років Штати ураном постачатиме Росія (домовленість на 500 тонн).

Конференція, яку було підготовлено на найвищому рівні і де зачитувалися цікаві і, головне, реальні доповіді, засвідчила: Україна має шанси пройти той шлях до без'ядерного майбутнього, але проблем і несподіванок на неї чекає багато.

Наталя ФІЛІПЧУК.

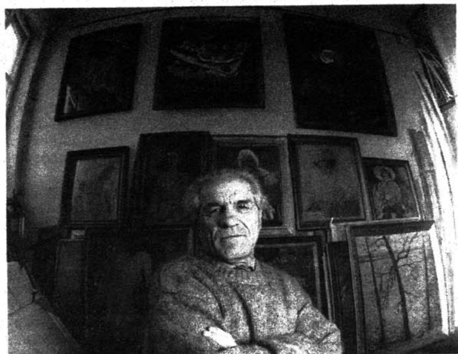
Молода дирекція «Старої Одеси»

Історико-архітектурний заповідник «Стара Одеса», який охоплює значну частину двох адміністративних районів міста — Жовтневого й Центрального, обсіло стільки нерозв'язних проблем, що міськвиконком вирішив створити для нього спеціальну дирекцію. Під її опікування потрапляє близько 1300 пам'ятників архітектури. Ця цифра, правда, ще буде уточнюватися, оскільки дирекція має намір передусім зайнятися інвентаризацією об'єктів. Ну, а далі — їх збереження й реставрація. Багато що намічено здійснити уже до 200- річчя Одеси.

Нова адміністративна структура працюватиме на госпрозрахункових засадах. Отож відразу взялися за створення власних підрозділів — проектного й будівельно-реставраційного. Тільки так, вважає генеральний директор «Старої Одеси», досвідчений архітектор Анатолій Мартиненко, можна сподіватися на збереження й омолодження заповідника.

Георгій ВОРОТНЮК.

70-річчя відзначає виставками

Заслужений художник України Микола Антонович Максименко живе у Житомирі. Його тут знають і люблять. Чутливому серцю і зірткому окові талановитої людини відкривається краса рідного краю, яку ми не помічаємо у повсякденній суєті. Милі землякам картини лягають на полотно, славлять батьківський дім, краян. За серію пейзажів «Україна моя» Миколу Максименка у 1991 році удостоєно однієї з найзнатніших національних нагород у галузі мистецтва — Державної премії України імені Тараса Шевченка. Символічно, що саме цього року Україна здобула незалежність.

Микола Максименко напередодні свого 70-річчя. Його творчим звітом до ювілею стануть дві персональні виставки — у Житомирі й у Києві.

Т. МІЩАНСЬКА.

На знімку В. ФАЛІНА: М. Максименко у майстерні.

Продиктовано в номер

Проблеми національних меншин

Учора (12.04.) в Ужгороді розпочала роботу Змішана українсько-угорська комісія з питань забезпечення прав національних меншин урядами України та Угорської Республіки. Подібна зустріч вже мала місце в Будапешті. Тоді намітили ряд перспективних кроків у даній сфері. Більшість із запланованого втілено. Зокрема, Україна ставиться у приклад іншим державам щодо створення сприятливих умов для задоволення всіх життєвих потреб представникам національних меншин. Нині групи експертів продовжують напрацьовувати нові заходи для розвитку розробленої програми. Відбулися зустрічі членів комісії з керівництвом області, представниками національно-культурних товариств краю, науковцями та студентами Ужгородського держуніверситету. Працівниками центру гунгарології. В ході заінтересованих діалогів порушено ряд актуальних проблем, що чекають вирішення. Сьогодні експерти продовжують роботу.
Українську делегацію в комісії очолює міністр у справах національностей та міграції О.Ємець.

Микола ГОРВАТ.

Ужгород.

Сфера діяльності «Єврокому» поширюється

Підтримка неурядових організацій, зокрема правозахисних, природоохоронних, жіночих рухів, сприяння розв'язанню проблеми перехідного періоду у країнах Східної Європи — те, чим займається міжнародна організація «Євроком», штаб- квартира якої знаходиться у Берліні. Про це йшлося на прес-конференції, що відбулася днями у Києві за участю представників цього європейського товариства.
У результаті зустрічей, семінарів за участю українських і зарубіжних неурядових організацій та органів влади досягнуто домовленостей щодо спільних ініціатив у галузі охорони довкілля, екобізнесу, соціальної адаптації молоді.
У перспективі діяльності «Єврокому» — відкриття представництв міжнародної організації у Києві та Тернополі, а також створення відділення «Євроком—Україна».

Разом з американцями — буде успіх

З офіційним візитом у Польщі перебуває перший заступник держсекретаря США С.Телботт. Мета його поїздки — розкрити стратегію та концепцію зовнішньої політики американської адміністрації щодо Польщі.
Під час розмови з прем'єр-міністром Польщі В.Павляком С.Телботт наголосив на тому, що США підтримує процеси демократизації й реформи у всіх державах Центрально-Східної Європи, зокрема польську економічну політику. Малася на увазі можливість надання Польщі допомоги міжнародних фінансових організацій на господарську стабілізацію.
Будемо співробітничати з США — матимемо успіх, зазначив в свою чергу Президент Польщі Л.Валенса під час зустрічі з С.Телботтом.

До уваги мандрівників

Якщо ви хочете летіти до Латвії

Посольство Латвійської Республіки в Україні повідомляє про особливості в'їзду у вищеназвану країну повітряним транспортом. У цьому разі в'їзні візи можуть відкриватися в аеропорту м.Риги на підставі оригіналу запрошення та дійсного закордонного паспорта. В зв'язку з цим наявність в'їзної візи у паспорті при посадці в літак необов'язкова.

Прес-центр МЗС України — Укрінформ.

Фотофакт

Люди й тварини — разом дружна сім'я

Ця незвичайна «свійська» тварина «мешкає» на ранчо сім'ї Гарі й Терези Уарт у Зімбабве. Маленька гіпопотамиха втратила батьків, коли їй було лише три дні від народження. Саме тоді її взяли на виховання нові «батьки». Двоє синів подружжя Уарт — Стефан та Філіп — зраділи, дізнавшись, що в них з'явилася «сестричка», і піклуються про неї. Нині бегемотисі лише кілька місяців, і поки що вона проводить час у будинку чи в саду. А коли підросте, тварину перевезуть у спеціальну водойму, збудовану для неї на території господарства сім'ї Уарт.

На знімку: маленька гіпопотамиха користується загальною любов'ю членів сім'ї Уарт.

Фото ІТАР—ТАРС.

У сусідів

Професіоналізм чи лояльність?

Почав роботу новий парламент Молдови. Вже у день відкриття сесії було чітко визначено його завдання. Посилаючись на результати всенародного опитування, проведеного 6 березня, Президент М.Снегур виступив перед депутатами з промовою і відзначив, що, незважаючи на діючі політичні сили, котрі, з одного боку, намагаються затягнути Молдову до Румунії, з другого — тяжіють до «державної руки Москви», народ зробив свій вибір на користь самостійної державності. Молдова — незалежна країна, що прагне розвивати взаємовигідні зв'язки з усіма без винятку країнами як Сходу, так і Заходу.

Новий парламент, незважаючи на приклеєний до нього ярлик прокомуністичної влади (через приналежність членів правлячої партії до колишньої радянської партійної номенклатури), підтвердив свою прихильність курсові ринкових реформ, що ведеться керівництвом республіки.

Щодо відносин з СНД, то помітна настроєність депутатів ратифікувати алма-атинську угоду, не підтриману старим парламентом, і, як відзначив у промові Президент, «занять своє место в экономическом союзе».

Та все ж як першочергові завдання парламентська більшість висунула наведення порядку у власній оселі, тобто вирішення придністровської й гагаузької проблем, об'єднання цих регіонів і створення єдиного бюджету, забезпечення обігу по всій республіці єдиної грошової одиниці — лея. Сьогодні молдавська національна валюта має силу в центральній частині держави, а також у південних районах, компактно заселених гагаузами. Придністров'я , як і досі, блокує її проникнення на внутрішній ринок регіону і відверто чинить опір злиттю з республіканським бюджетом (незважаючи на те, що й офіційний представник Президента Б.Єльцина в Кишиневі В.Васєв схиляє керівництво Тирасполя до цієї перспективи). В діалозі з визначення статусу Придністров'я молдавська сторона оголошує єдиний бюджет і єдину грошову одиницю як головну умову, від якої можна буде відштовхуватися і вести розмову далі.

У парламенті також було відзначено, що законопроекти, присвячені півдню і Придністров'ю, депутати мають намір обговорювати вже найближчим часом.

Основне питання, що турбує сьогодні молдавське суспільство: хто увійде до нового Кабінету міністрів, формувати який буде правляча Аграрно-демократична партія (АДПМ)? За словами голови партії Д.Моцпана, місце прем'єра аграрії забронювали для А.Сангелі, котрий досі очолює уряд. Таким чином АДПМ прагне зберегти керівний «трикутник» республіки у нинішньому складі.

Загалом же, судячи з заяв, уряд буде оновлено на 95 відсотків. Потраплять до нового Кабінету міністрів справді професіонали чи спрацює принцип відбору за партійною лояльністю, покаже час.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

ЛІСОВИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про введення в дію Лісового кодексу України

Верховна Рада України постановляє:

1. Ввести в дію Лісовий кодекс України з дня його опублікування.

2. До приведення законодавства України у відповідність із Лісовим кодексом України законодавчі та інші нормативні акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України:

разом з Комісією Верховної Ради України у питаннях екології та раціонального природокористування підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про приведення законодавчих актів у відповідність із Лісовим кодексом України;

у тримісячний строк привести рішення Уряду України у відповідність із Лісовим кодексом України;

до кінця 1994 року забезпечити розробку і затвердження нормативних актів відповідно до компетенції Уряду України, визначеної зазначеним Кодексом;

до 1 липня 1994 року забезпечити перегляд і скасування міністерствами і відомствами України їх нормативних актів, що суперечать цьому Кодексу.

4. Визнати таким, що втратив чинність, Лісовий кодекс Української РСР від 13 грудня 1979 року (Відомості Верховної Ради УРСР, 1979 р., додаток до № 52, ст. 673).

Голова Верховної Ради України І.ПЛЮЩ

м. Київ, 21 січня 1994 року

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Глава 1. ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Лісове законодавство України

Лісові відносини в Україні регулюються цим Кодексом, Законом України про охорону навколишнього природного середовища, іншими актами законодавства України. Земельні, водні та гірничі відносини, а також відносини щодо охорони, використання і відтворення рослинного і тваринного світу в частині, не врегульованій цим Кодексом, регулюються відповідним законодавством України.

Стаття 2. Завдання Лісового кодексу України

Завданням Лісового кодексу України є регулювання правових відносин з метою забезпечення підвищення продуктивності, охорони та відтворення лісів, посилення їх корисних властивостей, задоволення потреб суспільства у лісових ресурсах на основі їх науково обгрунтованого раціонального використання.

Стаття 3. Поняття про ліс. Функції і значення лісів України

Ліс — це сукупність землі, рослинності, в якій домінують дерева та чагарники, тварин, мікроорганізмів та інших природних компонентів, що в своєму розвитку біологічно взаємопов'язані, впливають один на одного і на навколишнє середовище. Ліси України є її національним багатством і за своїм призначенням та місцерозташуванням виконують переважно екологічні (водоохоронні, захисні, санітарно-гігієнічні, оздоровчі, рекреаційні), естетичні, виховні та інші функції, мають обмежене експлуатаційне значення і підлягають державному обліку та охороні.

Стаття 4. Лісовий фонд України

Усі ліси на території України становлять її лісовий фонд. До лісового фонду належать також земельні ділянки, не вкриті лісовою рослинністю, але надані для потреб лісового господарства. До лісового фонду не належать:

усі види зелених насаджень у межах населених пунктів, які не віднесені до категорії лісів;

окремі дерева і групи дерев, чагарники на сільськогосподарських угіддях, садибах, присадибних, дачних і садових ділянках.

Питання створення, охорони і використання насаджень, що не належать до лісового фонду, регулюються іншими актами законодавства.

Стаття 5. Землі лісового фонду України

Землі лісового фонду поділяються на:

а) лісові:

вкриті лісовою (деревною і чагарниковою) рослинністю;

не вкриті лісовою рослинністю, які підлягають залісенню (зруби, згарища, рідколісся, пустирі тощо), зайняті лісовими шляхами, просіками, протипожежними розривами;

б) нелісові:

зайняті спорудами, пов'язаними з веденням лісового господарства, трасами ліній електропередач, продуктопроводів та підземними комунікаціями тощо;

зайняті сільськогосподарськими угіддями (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища, надані для потреб лісового господарства);

зайняті болотами і водоймами в межах земельних ділянок лісового фонду, наданих для потреб лісового господарства.

Віднесення земельних ділянок до складу земель лісового фонду, визначення їх меж провадиться в порядку, встановленому земельним законодавством.

Стаття 6. Власність на ліси

Усі ліси в Україні є власністю держави. Від імені держави лісами розпоряджається Верховна Рада України. Верховна Рада України делегує свої повноваження щодо розпорядження лісами відповідним Радам народних депутатів, що визначені цим Кодексом та іншими актами законодавства. Ради народних депутатів в межах своєї компетенції надають земельні ділянки лісового фонду у постійне користування або вилучають їх в порядку, визначеному Земельним та цим кодексами. Надання земельних ділянок лісового фонду у тимчасове користування провадиться без їх вилучення у постійних користувачів у порядку, визначеному цим Кодексом.

Стаття 7. Лісові ресурси

Лісовими ресурсами є деревина, технічна і лікарська сировина, кормові, харчові та інші продукти лісу, що використовуються для задоволення потреб населення і виробництва. Лісові ресурси за своїм значенням поділяються на лісові ресурси державного і місцевого значення. До лісових ресурсів державного значення належать деревина від рубок головного користування і живиця. До лісових ресурсів місцевого значення належать лісові ресурси, не віднесені до ресурсів державного значення.

Стаття 8. Корисні властивості лісів

Корисними властивостями лісів є їх здатність зменшувати вплив негативних природних явищ, захищати грунти від ерозії, регулювати стік води, попереджувати забруднення навколишнього природного середовища і очищати його, сприяти оздоровленню населення та його естетичному вихованню.

Стаття 9. Користування земельними ділянками лісового фонду

Користування земельними ділянками лісового фонду може бути постійним або тимчасовим. У постійне користування земельні ділянки лісового фонду надаються спеціалізованим лісогосподарським підприємствам, іншим підприємствам, установам, організаціям, у яких створено спеціалізовані підрозділи (далі — постійні лісокористувачі), для ведення лісового господарства, а також для спеціального використання лісових ресурсів, потреб мисливського господарства, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей та проведення науково-дослідних робіт в порядку, передбаченому цим Кодексом. У постійне користування для цієї ж мети окремі земельні ділянки лісового фонду площею до п'яти гектарів, якщо вони входять до складу угідь селянських (фермерських) господарств, можуть також надаватися громадянам із спеціальною підготовкою. Право постійного користування земельними ділянками лісового фонду посвідчується державним актом на право постійного користування землею. У тимчасове користування за погодженням з постійними лісокористувачами земельні ділянки лісового фонду можуть надаватися підприємствам, установам, організаціям, об'єднанням громадян, релігійним організаціям, громадянам України, іноземним юридичним особам та громадянам (далі — тимчасові лісокористувачі) для спеціального використання лісових ресурсів, потреб мисливського господарства, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей та проведення науково-дослідних робіт.

Тимчасове користування земельними ділянками лісового фонду може бути: короткостроковим — до трьох років і довгостроковим — від трьох до двадцяти п'яти років.

Право тимчасового користування земельними ділянками лісового фонду оформляється договором. Форма договору на право тимчасового користування земельними ділянками лісового фонду, в тому числі на умовах оренди, і порядок його реєстрації встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 10. Оренда земельних ділянок лісового фонду

У тимчасове користування земельні ділянки лісового фонду можуть надаватися на умовах оренди. Умови оренди визначаються за згодою сторін у договорі. Орендар має переважне право на поновлення договору оренди земельних ділянок лісового фонду після закінчення строку його дії.

Стаття 11. Компетенція Верховної Ради України у галузі регулювання лісових відносин

До відання Верховної Ради України у галузі регулювання лісових відносин належить:

1) законодавче регулювання лісових відносин;

2) розпорядження лісовим фондом;

3) визначення основних напрямів державної політики у галузі охорони, захисту, використання та відтворення лісів;

4) визначення повноважень діяльності Рад народних депутатів і органів державної виконавчої влади щодо організації охорони, захисту, використання та відтворення лісів;

5) вирішення інших питань у галузі регулювання лісових відносин.

Стаття 12. Компетенція Верховної Ради Республіки Крим у галузі регулювання лісових відносин

До відання Верховної Ради Республіки Крим у галузі регулювання лісових відносин на її території належить:

1) розпорядження лісовим фондом відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства;

2) розробка і вдосконалення лісового законодавства Республіки Крим;

3) здійснення контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів;

4) надання земельних ділянок лісового фонду за межами населених пунктів у постійне користування та припинення права користування ними;

5) надання земельних ділянок лісового фонду за межами населених пунктів у тимчасове користування для проведення науково-дослідних робіт та припинення права користування ними;

6) надання земельних ділянок лісового фонду у тимчасове користування для потреб мисливського господарства та припинення права користування ними;

7) вирішення інших питань у галузі регулювання лісових відносин у межах своєї компетенції.

Законодавчі акти Республіки Крим у галузі регулювання лісових відносин не повинні суперечити лісовому законодавству України.

Стаття 13. Компетенція обласних Рад народних депутатів у галузі регулювання лісових відносин

До відання обласних Рад народних депутатів у галузі регулювання лісових відносин на їх території належить:

1) надання земельних ділянок лісового фонду за межами населених пунктів у постійне користування та припинення права користування ними;

2) розробка та організація виконання обласних програм розвитку лісового господарства і використання лісових ресурсів;

3) здійснення контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів;

4) віднесення лісів до категорій захисності у випадках, передбачених частиною другою статті 40 цього Кодексу;

5) поділ лісів за розрядами такс в порядку, встановленому законодавством;

6) забезпечення здійснення заходів щодо охорони і захисту лісів, ліквідації лісових пожеж, а також заборона відвідання лісів населенням, в'їзду до них транспортних засобів у період високої пожежної небезпеки в порядку, передбаченому законодавством;

7) організація благоустрою земельних ділянок лісового фонду і культурно-побутового обслуговування відпочиваючих у лісах зелених зон та інших лісах, що використовуються для цих цілей, а також заборона в разі потреби використання окремих лісових ресурсів;

8) надання земельних ділянок лісового фонду за межами населених пунктів у тимчасове користування для заготівлі деревини шляхом рубок головного користування і живиці, проведення науково-дослідних робіт та припинення права користування ними;

9) надання земельних ділянок лісового фонду у тимчасове користування для потреб мисливського господарства та припинення права користування ними;

10) вирішення інших питань у галузі регулювання лісових відносин у межах своєї компетенції.

Стаття 14. Компетенція районних Рад народних депутатів у галузі регулювання лісових відносин

До відання районних Рад народних депутатів у галузі регулювання лісових відносин на відповідній території належить:

1) здійснення контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів;

2) забезпечення здійснення заходів щодо охорони і захисту лісів, ліквідації лісових пожеж, а також заборона відвідання лісів населенням, в'їзду до них транспортних засобів у період високої пожежної небезпеки в порядку, передбаченому законодавством;

ЛІСОВИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

3) організація благоустрою земельних ділянок лісового фонду і культурно-побутового обслуговування відпочиваючих у лісах зелених зон та інших лісах, що використовуються для цих цілей;

4) надання земельних ділянок лісового фонду за межами населених пунктів у тимчасове користування для культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей та припинення права користування ними;

5) вирішення інших питань у галузі регулювання лісових відносин у межах своєї компетенції.

Стаття 15. Компетенція міських Рад народних депутатів у галузі регулювання лісових відносин

До відання міських Рад народних депутатів у галузі регулювання лісових відносин на їх території належить:

1) надання земельних ділянок лісового фонду у постійне користування та припинення права користування ними;

2) надання земельних ділянок лісового фонду у тимчасове користування для спеціального використання лісових ресурсів, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей, проведення науково-дослідних робіт та припинення права користування ними;

3) здійснення контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів;

4) забезпечення здійснення заходів щодо охорони і захисту лісів, ліквідації лісових пожеж, залучення для їх гасіння протипожежної техніки, а також заборона відвідання лісів населенням і в'їзду до них транспортних засобів у період високої пожежної небезпеки в порядку, передбаченому законодавством;

5) організація благоустрою земельних ділянок лісового фонду і культурно-побутового обслуговування відпочиваючих у лісах зелених зон та інших лісах, що використовуються для цих цілей;

6) вирішення інших питань у галузі регулювання лісових відносин у межах своєї компетенції.

Стаття 16. Компетенція селищних і сільських Рад народних депутатів у галузі регулювання лісових відносин

До відання селищних і сільських Рад народних депутатів у галузі регулювання лісових відносин на їх території належить:

1) надання земельних ділянок лісового фонду у постійне користування в межах селищ і сіл та припинення права користування ними;

2) надання в межах селищ і сіл земельних ділянок лісового фонду у тимчасове користування для спеціального використання лісових ресурсів, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей, проведення науково-дослідних робіт, а також за їх межами для заготівлі другорядних лісових матеріалів, здійснення побічних лісових користувань та припинення права користування цими ділянками;

3) здійснення заходів щодо охорони і захисту лісів, ліквідації лісових пожеж, залучення для їх гасіння протипожежної техніки, а також заборона відвідання лісів населенням і в'їзду до них транспортних засобів у період високої пожежної небезпеки в порядку, передбаченому законодавством;

4) організація благоустрою земельних ділянок лісового фонду і культурно-побутового обслуговування відпочиваючих у лісах зелених зон та інших лісах, що використовуються для цих цілей;

5) вирішення інших питань у галузі регулювання лісових відносин у межах своєї компетенції.

Стаття 17. Участь громадян та їх об'єднань, громадських комітетів і рад самоврядування у здійсненні заходів щодо охорони, захисту, використання та відтворення лісів

Громадяни та їх об'єднання, громадські комітети і ради самоврядування мають право у встановленому порядку брати участь у розгляді Радами народних депутатів питань, пов'язаних з використанням лісового фонду, а також сприяти Радам народних депутатів і спеціально уповноваженим органам державної виконавчої влади у здійсненні заходів щодо охорони, захисту, використання та відтворення лісів.

Глава 2. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ЛІСОКОРИСТУВАЧІВ

Стаття 18. Права та обов'язки постійних лісокористувачів

Постійні лісокористувачі мають право:

1) на ведення у встановленому порядку лісового господарства;

2) на першочергове спеціальне використання у встановленому порядку лісових ресурсів, користування земельними ділянками лісового фонду для потреб мисливського господарства, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей, проведення науково-дослідних робіт;

3) власності на заготовлену продукцію і доходи від її реалізації (крім доходів від реалізації продукції, одержаної від догляду за лісом та інших лісогосподарських заходів);

4) здійснювати у встановленому законодавством порядку будівництво доріг, лісових складів, пожежно-хімічних станцій, господарських приміщень та інших об'єктів, необхідних для ведення лісового господарства та використання лісових ресурсів.

Постійні лісокористувачі зобов'язані:

1) забезпечувати відтворення, охорону, захист і підвищення родючості грунтів, продуктивності лісових насаджень і посилення їх корисних властивостей, виконувати інші вимоги законодавства щодо ведення лісового господарства та використання лісових ресурсів;

2) дотримуватись науково обгрунтованих норм і порядку спеціального використання деревних та інших ресурсів лісу та користування земельними ділянками лісового фонду;

3) вести лісове господарство, здійснювати спеціальне використання лісових ресурсів та користуватися земельними ділянками лісового фонду способами, які б забезпечували збереження оздоровчих і захисних властивостей лісів, а також створювали сприятливі умови для їх охорони, захисту, використання та відтворення;

4) виконувати роботи, пов'язані з відведенням у натурі земельних ділянок лісового фонду для спеціального використання лісових ресурсів, потреб мисливського господарства, культурно-оздоровчих, спортивних і туристичних цілей та проведення науково-дослідних робіт;

5) вести первинний облік лісів;

6) забезпечувати охорону рідкісних видів рослин і тварин, рідкісних рослинних угруповань відповідно до природоохоронного законодавства;

7) своєчасно вносити плату за використання лісових ресурсів;

8) не порушувати законні права тимчасових лісокористувачів.

Стаття 19. Права та обов'язки тимчасових лісокористувачів

Тимчасові лісокористувачі мають право:

1) здійснювати спеціальне використання лісових ресурсів, користуватися земельними ділянками лісового фонду для потреб мисливського господарства, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей та проведення науково-дослідних робіт відповідно до умов договору;

2) за погодженням з Радами народних депутатів, які надали їм у користування земельні ділянки лісового фонду та постійними лісокористувачами, у встановленому законодавством порядку прокладати дороги, обладнувати лісові склади, стоянки для автотранспорту, зводити господарські будівлі та споруди для зберігання і первинної обробки заготовленої сировини тощо.

Тимчасові лісокористувачі зобов'язані:

1) забезпечувати користування земельними ділянками лісового фонду відповідно до умов їх надання;

2) вести роботи способами, які б забезпечували збереження оздоровчих і захисних властивостей лісів, а також створювали сприятливі умови для відновлення насаджень, охорони, захисту, використання та відтворення лісів, охорони рідкісних видів флори і фауни;

3) своєчасно вносити плату за спеціальне використання лісових ресурсів;

4) не порушувати права інших лісокористувачів;

5) виконувати інші вимоги щодо регулювання порядку використання лісових ресурсів, встановлені законодавством України.

Стаття 20. Захист прав лісокористувачів

Права лісокористувачів охороняються законом і можуть бути обмежені лише у випадках, передбачених законодавчими актами.

Втручання в діяльність лісокористувачів з боку державних, господарських та інших органів і організацій забороняється, за винятком випадків, передбачених законодавчими актами. Збитки, заподіяні порушенням прав лісокористувачів, підлягають відшкодуванню в повному обсязі.

Стаття 21. Припинення права постійного користування земельними ділянками лісового фонду

Постійне користування земельними ділянками лісового фонду припиняється у випадках і порядку, передбачених Земельним кодексом України.

Стаття 22. Припинення права тимчасового користування земельними ділянками лісового фонду

Право тимчасового користування земельними ділянками лісового фонду припиняється в разі:

1) добровільної відмови від користування земельними ділянками лісового фонду;

2) закінчення строку, на який було надано право користування земельними ділянками лісового фонду;

3) припинення діяльності лісокористувачів, яким було надано право тимчасового користування земельними ділянками лісового фонду;

4) невикористання у встановлені строки лісових ресурсів, порушення правил користування земельними ділянками лісового фонду або використання їх не за призначенням;

5) користування земельними ділянками лісового фонду та спеціального використання лісових ресурсів способами, які негативно впливають на стан і відтворення лісів, призводять до погіршення навколишнього природного середовища на наданих для користування земельних ділянках лісового фонду та за їх межами;

6) систематичного невнесення у встановлені строки плати за спеціальне використання лісових ресурсів та користування земельними ділянками лісового фонду;

7) вилучення у встановленому порядку наданої земельної ділянки лісового фонду.

Припинення права тимчасового користування земельною ділянкою лісового фонду провадиться Радою народних депутатів, яка її надавала, а у випадках, передбачених пунктами 4, 5, 6 частини першої цієї статті, у разі незгоди тимчасових лісокористувачів, — у судовому порядку.

Законодавчими актами можуть бути передбачені й інші випадки припинення права тимчасового користування земельними ділянками лісового фонду.

Розділ II. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ І ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ, ЗАХИСТУ, ВИКОРИСТАННЯ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЛІСІВ

Глава 3. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ, ЗАХИСТУ, ВИКОРИСТАННЯ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЛІСІВ

Стаття 23. Органи, що здійснюють державне управління в галузі охорони, захисту, використання та відтворення лісів

Державне управління в галузі охорони, захисту, використання та відтворення лісів здійснюють Кабінет Міністрів України, Уряд Республіки Крим, Міністерство охорони навколишнього природного середовища України та його органи на місцях, спеціально уповноважені державні органи лісового господарства, місцеві органи державної виконавчої влади та інші органи відповідно до законодавства України.

Стаття 24. Спеціально уповноважені державні органи лісового господарства

Спеціально уповноваженими державними органами лісового господарства є Міністерство лісового господарства України та його органи на місцях.

Глава 4. КОНТРОЛЬ ЗА ОХОРОНОЮ, ЗАХИСТОМ, ВИКОРИСТАННЯМ ТА ВІДТВОРЕННЯМ ЛІСІВ

Стаття 25. Завдання контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів

Контроль за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів полягає в забезпеченні додержання всіма державними і громадськими органами, підприємствами, установами та організаціями, а також громадянами вимог лісового законодавства.

Стаття 26. Державний контроль за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів

Державний контроль за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів здійснюється Кабінетом Міністрів України, Міністерством охорони навколишнього природного середовища України та його органами на місцях, іншими спеціально уповноваженими державними органами, місцевими органами державної виконавчої влади, органами місцевого та регіонального самоврядування відповідно до законодавства України.

Порядок здійснення державного контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів визначається цим Кодексом та іншими актами законодавства України.

Стаття 27. Громадський контроль за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів

Громадський контроль за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів здійснюється громадськими інспекторами охорони навколишнього природного середовища.

Повноваження громадських інспекторів визначаються положенням, що затверджується Міністерством охорони навколишнього природного середовища України.

Стаття 28. Моніторинг лісів

ЛІСОВИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Моніторинг лісів є складовою частиною моніторингу навколишнього природного середовища і здійснюється відповідно до Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища».

Глава 5. КОМПЕТЕНЦІЯ ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ У ГАЛУЗІ УПРАВЛІННЯ І КОНТРОЛЮ ЗА ОХОРОНОЮ, ЗАХИСТОМ, ВИКОРИСТАННЯМ ТА ВІДТВОРЕННЯМ ЛІСІВ

Стаття 29. Компетенція Кабінету Міністрів України у галузі управління і контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів

До відання Кабінету Міністрів України у галузі управління і контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів належить:

1) здійснення державного контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів;

2) визначення порядку діяльності органів державної виконавчої влади щодо організації охорони, захисту, використання та відтворення лісів;

3) встановлення порядку поділу лісів на групи, віднесення до категорій захисності та виділення особливо захисних земельних ділянок лісового фонду;

4) встановлення лімітів спеціального використання лісових ресурсів державного значення;

5) встановлення порядку і нормативів плати за спеціальне використання лісових ресурсів і користування земельними ділянками лісового фонду;

6) затвердження Правил відпуску деревини на пні, рубки лісу, відтворення, охорони і захисту лісів, догляду за лісом, заготівлі технічної та лікарської сировини, інших продуктів лісу, а також користування земельними ділянками лісового фонду;

7) забезпечення розробки комплексних державних та регіональних програм у галузі охорони, захисту і відтворення лісів, підвищення їх продуктивності та раціонального використання;

8) прийняття рішень про обмеження або тимчасове припинення діяльності підприємств, установ і організацій в порядку, передбаченому законодавчими актами, в разі порушення ними лісового законодавства;

9) вирішення інших питань у галузі управління і контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів.

Стаття 30. Компетенція Уряду Республіки Крим у галузі управління і контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів

До відання Уряду Республіки Крим у галузі управління і контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів належить:

1) віднесення лісів до категорій захисності;

2) розробка і виконання разом з місцевими Радами народних депутатів республіканських програм у галузі охорони і захисту лісів, підвищення їх продуктивності, раціонального використання та відтворення;

3) поділ лісів за розрядами такс у порядку, встановленому законодавством;

4) створення і використання республіканських фондів охорони, захисту лісів і їх відтворення;

5) здійснення державного контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів;

6) обмеження або тимчасове припинення діяльності підприємств, установ і організацій у разі порушення ними лісового законодавства в порядку, передбаченому законодавчими актами;

7) забезпечення заходів щодо охорони і захисту лісів, ліквідації лісових пожеж, залучення до їх гасіння населення, протипожежної техніки і транспортних засобів, заборона відвідання лісів населенням і в'їзду до них транспортних засобів у період високої пожежної небезпеки в порядку, передбаченому законодавчими актами;

8) організація благоустрою земельних ділянок лісового фонду і культурно-побутового обслуговування відпочиваючих у лісах зелених зон та інших лісах, що використовуються для цих цілей, а також заборона в разі потреби використання окремих лісових ресурсів;

9) вирішення інших питань у галузі управління і контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів у межах своєї компетенції.

Стаття 31. Компетенція Міністерства охорони навколишнього природного середовища України у галузі управління і контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів

До відання Міністерства охорони навколишнього природного середовища України у галузі управління і контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів належить:

1) здійснення комплексного управління в галузі охорони, захисту, використання лісів та їх відтворення;

2) затвердження нормативів використання лісових ресурсів;

3) погодження проектів лімітів використання лісових ресурсів;

4) погодження порядку і правил щодо охорони, захисту, використання та відтворення лісових ресурсів, що розробляються Міністерством лісового господарства України;

5) погодження проектів актів законодавства щодо порядку і нормативів плати за спеціальне використання лісових ресурсів і користування земельними ділянками лісового фонду;

6) участь у розробці комплексних державних та регіональних програм у галузі охорони, захисту, використання та відтворення лісів;

7) здійснення державної екологічної експертизи проектів розміщення об'єктів розвитку лісового господарства;

8) здійснення державного контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів;

9) вирішення інших питань у галузі управління і контролю за охороною, захистом, використанням і відтворенням лісів.

Стаття 32. Компетенція Міністерства лісового господарства України у галузі управління і контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів

До відання Міністерства лісового господарства України у галузі управління і контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів належить:

1) державне управління і контроль у галузі ведення лісового господарства у всіх лісах, здійснення єдиної технічної політики, впровадження в лісогосподарське виробництво досягнень науки, техніки, технології і передового досвіду;

2) визначення основних положень, організація лісовпорядкування, ведення державного лісового кадастру, обліку лісів;

3) організація ведення лісового господарства, включаючи питання охорони, захисту, раціонального використання лісових ресурсів та відтворення лісів;

4) розробка норм, правил та інших нормативних документів у галузі охорони, захисту, використання та відтворення лісів;

5) координація роботи науково-дослідних установ у галузі ведення лісового господарства;

6) розробка та організація виконання комплексних державних і регіональних програм у галузі охорони, захисту лісів, підвищення їх продуктивності, раціонального використання та відтворення;

7) здійснення міжнародного співробітництва в галузі лісового господарства;

8) встановлення сезонних строків початку і закінчення заготівлі другорядних лісових матеріалів і здійснення побічних лісових користувань;

9) вирішення інших питань у галузі управління і контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів у межах своєї компетенції.

Нормативні акти Міністерства лісового господарства України, видані відповідно до його компетенції, є обов'язковими для інших центральних та місцевих органів державної виконавчої влади, а також підприємств, установ, організацій та громадян.

Розділ III. ОРГАНІЗАЦІЯ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Глава 6. ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ, ВИМОГИ І ЗМІСТ ОРГАНІЗАЦІЇ ЛІСОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Стаття 33. Завдання організації лісового господарства

Організація лісового господарства має своїм завданням забезпечувати правову і технічну регламентацію його раціонального ведення і використання лісових ресурсів залежно від природних та економічних умов, цільового призначення, місцерозташування, породного складу лісів, а також функцій, які вони виконують.

Стаття 34. Основні вимоги щодо організації ведення лісового господарства

Державні органи та постійні лісокористувачі, які здійснюють планування, організацію, ведення лісового господарства і використання лісових ресурсів, з урахуванням господарського призначення лісів і природно-кліматичних умов, зобов'язані забезпечувати:

збереження лісів, охорону їх від пожеж, захист від шкідників і хвороб;

посилення водоохоронних, захисних, кліматорегулюючих, санітарно-гігієнічних, оздоровчих та інших корисних властивостей лісів з метою охорони здоров'я людей і поліпшення навколишнього природного середовища;

безперервне, невиснажливе і раціональне використання лісів для планомірного задоволення потреб виробництва і населення в деревині та іншій лісовій продукції;

розширене відтворення, поліпшення породного складу і якості лісів, підвищення їх продуктивності;

раціональне використання земельних ділянок лісового фонду;

підвищення ефективності лісогосподарського виробництва на основі єдиної технічної політики, досягнень науки і техніки.

Стаття 35. Зміст організації лісового господарства

Організація лісового господарства передбачає: ведення державного обліку лісів;

поділ лісів за групами та віднесення до категорій захисності;

виділення господарських частин (експлуатаційні, водоохоронні, захисні тощо), господарств (хвойні, твердолистяні, м'яколистяні тощо), господарських секцій (високопродуктивні, середньопродуктивні, низькопродуктивні, плантаційні тощо);

встановлення віку стиглості лісу, способів рубок і відтворення лісових насаджень, норм використання лісових ресурсів;

визначення системи заходів щодо охорони, захисту, раціонального використання та відтворення лісів;

здійснення інших організаційно-технічних заходів згідно з основними вимогами щодо ведення лісового господарства і використання лісових ресурсів, визначеними законодавством України.

Глава 7. ГРУПИ ЛІСІВ

Стаття 36. Поділ лісів за групами і віднесення до категорій захисності

Ліси України за екологічним і господарським значенням поділяються на першу і другу групи.

До першої групи належать ліси, що виконують переважно природоохоронні функції.

Залежно від переваг виконуваних ними функцій ліси першої групи належ до таких категорій захисності:

водоохоронні (смуги лісів вздовж берегів річок, навколо озер, водоймищ та інших водних об'єктів, смуги лісів, що захищають нерестовища цінних промислових риб, а також захисні лісові насадження на смугах відводу каналів);

захисні (ліси протиерозійні, приполонинні, захисні смуги лісів вздовж залізниць, автомобільних доріг міжнародного, державного та обласного значення, особливо цінні лісові масиви, державні захисні лісові смуги, байрачні ліси, степові переліски та інші ліси степових, лісостепових, гірських районів, які мають важливе значення для захисту навколишнього природного середовища).

До цієї категорії належать також полезахисні лісові смуги, захисні лісові насадження на смугах відводу залізниць, захисні лісові насадження на смугах відводу автомобільних доріг;

санітарно-гігієнічні та оздоровчі (ліси населених пунктів, ліси зелених зон навколо населених пунктів і промислових підприємств, ліси першого і другого поясів зон санітарної охорони джерел водопостачання та ліси зон округів санітарної охорони лікувально-оздоровчих територій).

До першої групи належать також ліси на територіях природно-заповідного фонду (заповідники, національні природні парки, пам'ятки природи, заповідні урочища, регіональні ландшафтні парки, ліси, що мають наукове або історичне значення (включаючи генетичні резервати), лісоплодові насадження і субальпійські деревні та чагарникові угруповання.

До другої групи належать ліси, що поряд з екологічним мають експлуатаційне значення, і для збереження захисних функцій, безперервності та невиснажливості використання яких встановлюється режим обмеженого лісокористування.

Стаття 37. Визначення меж земельних ділянок лісового фонду, встановлення порядку ведення господарства залежно від груп лісів і категорій захисності

Під час поділу лісів на групи та віднесення до категорій захисності визначаються межі земель, зайнятих лісами кожної групи та категорії захисності. Порядок ведення господарства залежно від груп лісів і категорій захисності, використання лісових ресурсів і користування земельними ділянками лісового фонду для потреб мисливського господарства, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей та проведення науково-дослідних робіт визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 38. Виділення особливо захисних земельних ділянок лісового фонду

У лісах першої та другої груп можуть бути виділені особливо захисні земельні ділянки лісового фонду з режимом обмеженого лісокористування.

Стаття 39. Умови поділу лісів на групи та віднесення до категорій захисності, а також виділення особливо захисних земельних ділянок лісового фонду

Поділ лісів на групи та віднесення до категорій захисності, переведення лісів з однієї групи до іншої, а також виділення особливо захисних земельних ділянок лісового фонду провадиться, виходячи з народногосподарського призначення лісів, їх місцерозташування та виконуваних ними функцій.

Переведення лісів з однієї групи до іншої та віднесення їх до категорій захисності у зв'язку з будівництвом великих господарських об'єктів здійснюється до початку цього будівництва.

ЛІСОВИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 40. Органи, які здійснюють поділ лісів на групи, віднесення до категорій захисності та виділення особливо захисних земельних ділянок лісового фонду

Поділ лісів на групи, переведення їх з однієї групи до іншої, а також віднесення до категорій захисності провадиться Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Крим за поданням державних органів лісового господарства України і Республіки Крим, погодженим з державними органами охорони природи.

Віднесення лісів до державних захисних лісових смуг, захисних смуг лісів вздовж залізниць, автомобільних шляхів міжнародного, державного та обласного значення, степових переліскїв, байрачних лісів, лісів населених пунктів, якщо таке віднесення не пов'язане з переведенням лісів з однієї групи до іншої, провадиться обласними Радами народних депутатів.

Виділення особливо захисних земельних ділянок лісового фонду провадиться Урядом Республіки Крим та обласними Радами народних депутатів.

Порядок поділу лісів на групи, віднесення їх до категорій захисності та виділення особливо захисних земельних ділянок лісового фонду встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 41. Встановлення віку стиглості деревостанів

Вік стиглості деревостанів визначається під час проведення лісовпорядкування або спеціальних наукових досліджень виходячи з основного цільового призначення лісів, функцій, які вони виконують, продуктивності, біологічних особливостей деревних порід, а також способів відновлення лісу і затверджується Міністерством лісового господарства України за погодженням з Міністерством охорони навколишнього природного середовища України.

Глава 8. ПЕРЕВЕДЕННЯ ЛІСОВИХ ЗЕМЕЛЬ ДО НЕЛІСОВИХ

Стаття 42. Переведення лісових земель до нелісових для використання у цілях, не пов'язаних із веденням лісового господарства, використанням лісових ресурсів і користуванням земельними ділянками лісового фонду для потреб мисливського господарства, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей та проведення науково-дослідних робіт

Переведення лісових земель до нелісових для використання у цілях, не пов'язаних із веденням лісового господарства, використанням лісових ресурсів і користуванням земельними ділянками лісового фонду для потреб мисливського господарства, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей та проведення науково-дослідних робіт, провадиться за рішенням органів, які надають ці землі у користування відповідно до земельного законодавства.

Переведення лісових земель до інших категорій провадиться за згодою відповідних державних органів лісового господарства Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя.

Стаття 43. Переведення лісових земель до нелісових для використання у цілях, пов'язаних із веденням лісового господарства, використанням лісових ресурсів і користуванням земельними ділянками лісового фонду для потреб мисливського господарства, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей та проведення науково-дослідних робіт

Переведення лісових земель до нелісових у цілях, пов'язаних із веденням лісового господарства, спеціальним використанням лісових ресурсів і користуванням земельними ділянками лісового фонду для потреб мисливського господарства, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей та проведення науково-дослідних робіт, здійснюється з дозволу відповідних державних органів лісового господарства Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя за погодженням з відповідними державними органами охорони навколишнього природного середовища.

Стаття 44. Вирішення питань про збереження або вирубування дерев і чагарників в разі переведення земельних ділянок з лісового фонду до інших категорій земель та передачі їх у власність або надання у користування для потреб, не пов'язаних з веденням лісового господарства

У разі переведення земельних ділянок з лісового фонду до інших категорій земель та передачі їх у власність або надання у користування для потреб, не пов'язаних з веденням лісового господарства, органи, що приймають таке рішення, одночасно вирішують питання про збереження або вирубування дерев і чагарників про порядок використання одержаної при цьому деревини.

Підприємства, установи, організації і громадяни, яким передаються у власність або надаються у користування земельні ділянки без права вирубування дерев і чагарників, зобов'язані забезпечити їх збереження і догляд за ними.

Якщо в подальшому виникне потреба у вирубуванні дерев і чагарників на зазначених ділянках, питання про рубку і порядок використання заготовленої при цьому деревини вирішується органом, який прийняв рішення про передачу у власність або надання у користування земельної ділянки.

Рішення про вирубування дерев і чагарників приймається за попереднім погодженням з відповідними державними органами охорони навколишнього природного середовища.

Глава 9. РОЗМІЩЕННЯ, ПРОЕКТУВАННЯ, БУДІВНИЦТВО І ВВЕДЕННЯ В ДІЮ ПІДПРИЄМСТВ, СПОРУД ТА ІНШИХ ОБ'ЄКТІВ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА СТАН І ВІДТВОРЕННЯ ЛІСІВ

Стаття 45. Розміщення, проектування, будівництво і введення в дію підприємств, споруд та інших об'єктів, що шкідливо впливають на стан і відтворення лісів

Під час розміщення, проектування, будівництва і введення в дію нових і реконструкції діючих підприємств, споруд та інших об'єктів, а також удосконалення існуючих і впровадження нових технологічних процесів та устаткування, що шкідливо впливають на стан і відтворення лісів, передбачаються і здійснюються заходи щодо усунення негативної дії шкідливих факторів, зокрема викидів і скидів забруднюючих речовин, відходів виробництва, підтоплення, осушення та інших видів негативного впливу на ліси.

Забороняється введення в експлуатацію нових і реконструйованих підприємств, цехів, агрегатів, транспортних шляхів, комунальних та інших об'єктів, не забезпечених пристроями, що запобігають шкідливому впливу на стан і відтворення лісів.

Стаття 46. Визначення місць і погодження проектів будівництва підприємств, споруд та інших об'єктів, що шкідливо впливають на стан і відтворення лісів

Визначення місць будівництва підприємств, споруд та інших об'єктів, що шкідливо впливають на стан і відтворення лісів, провадиться за погодженням з місцевими Радами народних депутатів, державними органами лісового господарства, охорони навколишнього природного середовища та іншими органами відповідно до законодавства України.

Проекти будівництва зазначених підприємств, споруд та інших об'єктів підлягають екологічній експертизі у випадках і порядку, що встановлюються законодавством України.

Стаття 47. Використання земельних ділянок лісового фонду для видобування корисних копалин, прокладання кабелю, трубопроводів та інших комунікацій, здійснення бурильних, підривних та інших робіт, не пов'язаних з веденням лісового господарства

Використання земельних ділянок лісового фонду для видобування корисних копалин, прокладання кабелю, трубопроводів та інших комунікацій, здійснення бурильних, підривних та інших робіт, не пов'язаних з веденням лісового господарства, використанням лісових ресурсів і користуванням земельними ділянками лісового фонду для потреб мисливського господарства, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей та проведення науково-дослідних робіт, провадиться після надання цих ділянок для зазначених цілей в порядку, встановленому земельним законодавством України.

Зазначені роботи повинні вестися способами і методами, що не призводять до погіршення протипожежного і санітарного стану лісів та умов їх відтворення.

Розділ IV. ВИКОРИСТАННЯ ЛІСОВИХ РЕСУРСІВ І КОРИСТУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ ДІЛЯНКАМИ ЛІСОВОГО ФОНДУ

Глава 10. ВИКОРИСТАННЯ ЛІСОВИХ РЕСУРСІВ

Стаття 48. Порядок використання лісових ресурсів

Використання лісових ресурсів здійснюється в порядку загального і спеціального використання.

Стаття 49. Право загального використання лісових ресурсів

У порядку загального використання лісових ресурсів громадяни мають право вільно перебувати в лісах, безкоштовно збирати для власного споживання дикорослі трав'яні рослини, квіти, ягоди, горіхи, інші плоди, гриби, крім випадків, передбачених законодавчими актами.

Громадяни зобов'язані виконувати вимоги пожежної безпеки у лісах, користуватися лісовими ресурсами, зазначеними у частині першій цієї статті, у строки, встановлені державними лісогосподарськими органами, і способами, що не завдають шкоди відтворенню цих ресурсів.

Стаття 50. Право спеціального використання лісових ресурсів

Спеціальне використання лісових ресурсів здійснюється в межах земельних ділянок лісового фонду, наданих для цього у користування.

Земельна ділянка лісового фонду може надаватися одному або кільком тимчасовим лісокористувачам для спеціального використання різних видів лісових ресурсів.

За умови додержання вимог законодавства України лісокористувачі мають право здійснювати такі види спеціального використання лісових ресурсів:

заготівля деревини під час рубок головного користування;

заготівля живиці;

заготівля другорядних лісових матеріалів (пень, луб, кора, деревна зелень тощо);

побічні лісові користування.

Законодавством України можуть передбачатися й інші види спеціального використання лісових ресурсів.

Стаття 51. Дозвіл на спеціальне використання лісових ресурсів

Спеціальне використання лісових ресурсів на наданій земельній ділянці лісового фонду провадиться за спеціальним дозволом — відповідно за лісорубним квитком (ордером) або лісовим квитком.

На відведених земельних ділянках лісового фонду можуть використовуватися лише ті лісові ресурси, на які видано спеціальний дозвіл.

Постійні лісокористувачі в разі спеціального використання ними лісових ресурсів і проведення рубок, пов'язаних з веденням лісового господарства, зобов'язані оформляти на це дозвіл у встановленому порядку.

Форми лісорубного квитка (ордера) та лісового квитка і порядок їх видачі затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 52. Заготівля деревини

Заготівля деревини у порядку спеціального використання здійснюється під час рубок головного користування, що проводяться в стиглих деревостанах. У виняткових випадках проведення цих рубок може провадитись в пристигаючих деревостанах у лісах другої групи в порядку, який визначається Кабінетом Міністрів України.

Деревина заготовляється також під час рубок, пов'язаних з веденням лісового господарства (рубки догляду за лісом, санітарні рубки, рубки, пов'язані з реконструкцією малоцінних молодняків і похідних деревостанів, прокладанням просік, створенням протипожежних розривів тощо, лісовідновні рубки в деревостанах, що втрачають захисні, водоохоронні та інші корисні властивості), і під час проведення інших рубок (розчищення земельних ділянок лісового фонду, вкритих лісовою рослинністю, у зв'язку з будівництвом гідровузлів, трубопроводів, шляхів тощо).

Стаття 53. Види і способи рубок

У лісах другої групи проводяться всі види рубок способами, що спрямовані на поліпшення породного складу і продуктивності лісів, відновлення господарсько-цінних деревних порід, збереження екологічних властивостей лісів і на ефективне використання їх деревних ресурсів.

У лісах першої групи, за винятком лісів, зазначених у частинах третій і четвертій цієї статті, проводяться всі види рубок способами, що спрямовані на поліпшення лісового середовища, породного складу і якості лісів, на своєчасне й раціональне використання стиглої деревини та посилення захисних, водоохоронних й інших корисних властивостей лісів.

У лісах першої та другої зон округів санітарної охорони курортів і лікувально-оздоровчих зон, першого і другого поясів зон санітарної охорони джерел водопостачання, лісах, що мають наукове або історичне значення (включаючи генетичні резервати), лісах населених пунктів, лісопаркових частинах зелених зон, лісоплодових насадженнях, державних лісових смугах, протиерозійних і приполонинних лісах, особливо цінних лісових масивах і субальпійських деревно-чагарникових угрупованнях, а також полезахисних лісових смугах, захисних лісових насадженнях на смугах відводу залізниць, захисних лісових насадженнях на смугах відводу автомобільних шляхів, захисних лісових насадженнях на смугах відводу каналів допускаються тільки рубки догляду, санітарні рубки, рубки, пов'язані з реконструкцією малоцінних молодняків і похідних деревостанів, прокладанням просік, створенням протипожежних розривів, лісовідновні рубки — в деревостанах, що втрачають захисні, водоохоронні та інші природні властивості, а також інші рубки (розчищення земельних ділянок лісового фонду, вкритих лісовою рослинністю, у зв'язку з будівництвом у встановленому порядку гідровузлів, трубопроводів, шляхів тощо).

У лісах заповідників, заповідних і рекреаційних зон національних природних і регіональних ландшафтних парків, пам'яток природи, заповідних урочищ, у виняткових випадках можуть проводитись санітарні рубки, рубки, пов'язані з реконструкцією малоцінних деревостанів та влаштуванням протипожежних розривів, лише на підставі наукового обгрунтування і погодження з Міністерством охорони навколишнього природного середовища України.

У смугах лісів, що захищають нерестовища цінних промислових риб, лісах зон традиційної господарської діяльності і господарських зон національних природ-

ЛІСОВИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

них парків, у лісах регіональних ландшафтних парків, а також у гірських лісах рубки проводяться способами, що спрямовані на збереження захисних, протиерозійних, водорегулюючих та інших корисних властивостей лісів.

В особливо захисних ділянках лісу може бути повністю або частково заборонено застосування окремих видів і способів рубок.

Правила рубок лісу затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 54. Порядок заготівлі деревини

Порядок заготівлі деревини встановлюється Правилами відпуску деревини на пні в лісах України, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 55. Особи, які здійснюють заготівлю деревини

Заготівля деревини під час проведення рубок головного користування, а також рубок, пов'язаних із веденням лісового господарства, провадиться постійними лісокористувачами, а також тимчасовими лісокористувачами, яким у встановленому порядку надано право використання заготовленої при цьому деревини.

Заготівля деревини під час проведення інших рубок на земельних ділянках лісового фонду, наданих для будівельних та інших робіт, провадиться тими юридичними і фізичними особами, яким відведено земельні ділянки лісового фонду для цих цілей, якщо в рішенні про надання ділянки не передбачено інше.

Стаття 56. Визначення розміру заготівлі деревини в порядку рубок головного користування

Планування і проведення заготівлі деревини в порядку рубок головного користування здійснюється в межах розрахункової лісосіки. Заготівля деревини в порядку рубок головного користування в розмірах, що перевищують розрахункову лісосіку, забороняється.

Стаття 57. Розрахункова лісосіка і порядок її затвердження

Розрахункова лісосіка — це щорічна норма заготівлі деревини в порядку рубок головного користування, що обчислюється під час лісовпорядкування і затверджується для кожного постійного лісокористувача і окремо за групами порід у межах груп лісів, виходячи з принципів безперервності та невиснажливості використання лісових ресурсів.

Розрахункова лісосіка для адміністративно-територіальних одиниць визначається як сума затверджених у встановленому порядку розрахункових лісосік, вказаних у частині першій цієї статті.

Пропозиції та відповідні обгрунтування щодо розрахункової лісосіки готуються лісовпорядним підприємством і за погодженням з постійними лісокористувачами та місцевими Радами народних депутатів, які надали земельні ділянки лісового фонду у користування, подаються Міністерству лісового господарства України.

За поданням Міністерства лісового господарства України розрахункова лісосіка затверджується Міністерством охорони навколишнього природного середовища України.

Стаття 58. Внесення коректив до розрахункової лісосіки

У разі зміни меж земельних ділянок лісового фонду, віку стиглості, груп лісів, категорій захисності та інших змін, що впливають на норму заготівлі деревини від рубок головного користування, до розрахункової лісосіки вносяться корективи.

Обчислення і затвердження нової розрахункової лісосіки провадиться відповідно до статті 57 цього Кодексу.

Стаття 59. Лісосічний фонд

Лісосічний фонд — це запаси деревини, призначеної для щорічної заготівлі під час рубок головного користування.

Щорічний розмір лісосічного фонду встановлюється Кабінетом Міністрів України, виходячи з розміру розрахункової лісосіки.

Визначення і передача лісосічного фонду провадиться постійними лісокористувачами відповідно до Правил відпуску деревини на пні в лісах України, передусім у стиглих і пристигаючих деревостанах, що потребують рубки за своїм станом (пошкоджені деревостани і деревостани, в яких закінчена підсочка тощо), а також ростуть на землях, які підлягають розчищенню у зв'язку з проведенням лісогосподарських заходів або передачею їх для використання в цілях, не пов'язаних із веденням лісового господарства і використанням лісових ресурсів.

Під час проведення рубок головного користування цінні й рідкісні деревні та чагарникові породи, перелік яких визначається Правилами відпуску деревини на пні в лісах України, підлягають збереженню.

Стаття 60. Визначення розміру заготівлі деревини під час проведення рубок, пов'язаних з веденням лісового господарства, та інших рубок

Розмір заготівлі деревини під час проведення рубок, пов'язаних з веденням лісового господарства, визначається, виходячи з потреб охорони, поліпшення породного складу і якості лісів, а розмір заготівлі деревини під час проведення інших рубок — обсягом робіт, передбачених відповідними проектами або заходами.

Стаття 61. Заготівля живиці

Заготівля живиці здійснюється шляхом підсочки стиглих хвойних деревостанів, які після закінчення строків підсочки плануються до рубки, а також пристигаючих деревостанів, які до строку закінчення підсочки підлягатимуть рубці.

До закінчення строків підсочки у хвойних деревостанах, призначених для заготівлі живиці, рубки головного користування забороняються. Вирубування цих деревостанів до їх підсочки, а також дострокове вилучення їх з підсочки може допускатися, як виняток, з дозволу Міністерства лісового господарства України.

Правила заготівлі живиці, а також зони обов'язкової підсочки деревостанів визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 62. Заготівля другорядних лісових матеріалів

Заготівля другорядних лісових матеріалів для промислової переробки, розвитку лісових промислів і задоволення потреб населення повинна здійснюватися без заподіяння шкоди лісу.

Порядок заготівлі другорядних лісових матеріалів установлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 63. Визначення способів і встановлення строків заготівлі другорядних лісових матеріалів

Способи і строки заготівлі другорядних лісових матеріалів визначаються постійними лісокористувачами відповідно до правил, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 64. Побічні лісові користування

До побічних лісових користувань належать: випасання худоби, розміщення пасік, заготівля сіна, деревних соків, збирання і заготівля дикорослих плодів, горіхів, грибів, ягід, лікарських рослин і технічної сировини, лісової підстилки та очерету.

Здійснення побічних лісових користувань повинно провадитися без заподіяння шкоди лісу.

Порядок та умови здійснення побічних лісових користувань встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 65. Заготівля сіна і випасання худоби

Заготівля сіна і випасання худоби на земельних ділянках лісового фонду забороняються, якщо це може завдати шкоди лісу.

Земельні ділянки лісового фонду для заготівлі сіна і випасання худоби щороку визначаються постійними лісокористувачами на підставі матеріалів лісовпорядкування або спеціального обстеження.

Норми випасання худоби на земельних ділянках лісового фонду встановлюються Міністерством лісового господарства України.

Заготівля сіна і випасання худоби на сільськогосподарських угіддях, що входять до складу земель лісового фонду, не належать до використання лісових ресурсів і проводяться відповідно до агротехнічних умов з урахуванням інтересів лісового господарства.

Стаття 66. Розміщення пасік

Розміщення пасік на земельних ділянках лісового фонду здійснюється без права рубок дерев і чагарників, розчищення та розорювання земельних ділянок лісового фонду і спорудження на них будівель капітального типу. Місця розміщення пасік визначаються з урахуванням умов ведення лісового господарства і спеціального використання лісових ресурсів.

Стаття 67. Заготівля деревних соків

Заготівля деревних соків провадиться в спеціально створених для цієї мети насадженнях, а також деревостанах, що підлягають рубці головного користування, не раніше ніж за 10 років до рубки, а в деревостанах, що підлягають рубкам, пов'язаним з веденням лісового господарства, та іншим рубкам — за один рік до рубки.

Стаття 68. Заготівля (збирання) дикорослих плодів, горіхів, грибів, ягід, лікарських рослин і технічної сировини

Заготівля (збирання) дикорослих плодів, горіхів, грибів, ягід, лікарських рослин і технічної сировини провадиться способами і методами, що виключають виснаження наявних ресурсів і заподіяння шкоди лісовому господарству.

Лісокористувачі зобов'язані здійснювати заходи, спрямовані на відновлення лісових ресурсів, зазначених у цій статті.

Стаття 69. Збирання лісової підстилки

Збирання лісової підстилки допускається в окремих випадках у лісах другої групи на земельних ділянках лісового фонду, що визначаються постійними лісокористувачами, не частіше одного разу на п'ять років на одній і тій же ділянці лісу.

Стаття 70. Заготівля очерету

Заготівля очерету провадиться на земельних ділянках лісового фонду з урахуванням збереження сприятливих умов для життя диких тварин та інтересів охорони навколишнього природного середовища.

Глава 11. КОРИСТУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ ДІЛЯНКАМИ ЛІСОВОГО ФОНДУ ДЛЯ ПОТРЕБ МИСЛИВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА, КУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧИХ, РЕКРЕАЦІЙНИХ, СПОРТИВНИХ І ТУРИСТИЧНИХ ЦІЛЕЙ ТА ПРОВЕДЕННЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНИХ РОБІТ

Стаття 71. Надання права користування земельними ділянками лісового фонду для потреб мисливського господарства

Земельні ділянки лісового фонду для потреб мисливського господарства (мисливські угіддя) надаються користувачам відповідно до Закону України «Про тваринний світ».

Стаття 72. Створення сприятливих умов для життя диких тварин

Використання лісових ресурсів і проведення лісогосподарських заходів повинно здійснюватися з урахуванням збереження сприятливих умов для життя диких тварин.

Тимчасові лісокористувачі за погодженням з постійними лісокористувачами на земельних ділянках лісового фонду, наданих їм для потреб мисливського господарства, можуть створювати кормові і захисні ділянки, здійснювати інші заходи, пов'язані з веденням мисливського господарства.

Стаття 73. Регулювання чисельності диких тварин

Регулювання чисельності диких тварин на земельних ділянках лісового фонду здійснюється відповідно до Закону України «Про тваринний світ».

Стаття 74. Надання права на тимчасове користування земельними ділянками лісового фонду для культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей та проведення науково-дослідних робіт

Право на тимчасове користування земельними ділянками лісового фонду для культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей та проведення науково-дослідних робіт надається юридичним і фізичним особам відповідними місцевими Радами народних депутатів за погодженням з постійними лісокористувачами.

Стаття 75. Користування земельними ділянками лісового фонду в культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілях

Користування земельними ділянками лісового фонду в культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілях здійснюється з урахуванням вимог щодо збереження лісового середовища і природних ландшафтів та з додержанням правил архітектурного планування приміських зон і санітарних вимог. У лісах, що використовуються для відпочинку, лісокористувачі повинні здійснювати роботи щодо їх благоустрою. Порядок користування земельними ділянками лісового фонду в культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілях встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 76. Користування земельними ділянками лісового фонду для проведення науково-дослідних робіт

Для проведення науково-дослідних робіт відповідним лісокористувачам можуть виділятися земельні ділянки лісового фонду, на яких може бути обмежено або повністю заборонено спеціальне використання лісових ресурсів, якщо це суперечить цілям науково-дослідних робіт.

Рішення про обмеження чи заборону спеціального використання лісових ресурсів та користування цими ділянками для інших цілей приймаються місцевими Радами народних депутатів, які надають ці ділянки, за погодженням з постійними лісокористувачами.

Відшкодування збитків, пов'язаних з обмеженням чи забороною користування цими ділянками в інших цілях, здійснюється відповідно до законодавства.

Глава 12. ВИКОРИСТАННЯ ЛІСОВИХ РЕСУРСІВ І КОРИСТУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ ДІЛЯНКАМИ ЛІСОВОГО ФОНДУ НА ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНИХ ТЕРИТОРІЯХ І ОБ'ЄКТАХ, В ЛІСАХ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ, У ПРИКОРДОННІЙ СМУЗІ ТА В ЛІСАХ, ЩО ЗАЗНАЛИ РАДІОАКТИВНОГО ЗАБРУДНЕННЯ

Стаття 77. Використання лісових ресурсів і користування земельними ділянками лісового фонду на природно-заповідних територіях і об'єктах

Порядок використання лісових ресурсів і користування земельними ділянками лісового фонду на природно-заповідних територіях визначається відповідно до Закону України «Про природно-заповідний фонд України».

Стаття 78. Використання лісових ресурсів і користування земельними ділянками лісового фонду у лісах населених пунктів

Ліси у населених пунктах використовуються переважно у культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілях.

ЛІСОВИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Заготівля деревини від рубок головного користування, заготівля живиці, деревних соків, лісової підстилки, а також випасання худоби у лісах населених пунктів забороняються.

Законодавчими актами України у лісах населених пунктів може бути передбачено заборону й інших видів використання лісових ресурсів та користування земельними ділянками лісового фонду, якщо вони несумісні з проведенням культурно-оздоровчих заходів та організацією відпочинку населення.

Стаття 79. Використання лісових ресурсів і користування земельними ділянками лісового фонду у прикордонній смузі

Використання лісових ресурсів і користування земельними ділянками лісового фонду у прикордонній смузі провадиться з урахуванням вимог режиму використання цих територій в порядку, встановленому цим Кодексом та іншими актами законодавства України.

Стаття 80. Використання лісових ресурсів і користування земельними ділянками лісового фонду в лісах, що зазнали радіоактивного забруднення

Використання лісових ресурсів і користування земельними ділянками лісового фонду в лісах, які зазнали радіоактивного забруднення, здійснюється в порядку, встановленому Законом України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи», цим Кодексом та іншими актами законодавства України.

Розділ V. ВІДТВОРЕННЯ ЛІСІВ І ПІДВИЩЕННЯ ЇХ ПРОДУКТИВНОСТІ

Глава 13. ВІДТВОРЕННЯ ЛІСІВ

Стаття 81. Відновлення лісів і лісорозведення

Відновлення лісів і лісорозведення здійснюється постійними лісокористувачами.

На землях, що були вкриті лісовою рослинністю (зруби, згарища і т.ін.), здійснюється відновлення лісів, а на інших, призначених для створення лісів, землях, насамперед непридатних для використання в сільському господарстві (яри, балки, піски тощо), — лісорозведення.

Землі, призначені для лісорозведення, переводяться до складу земель лісового фонду відповідно до земельного законодавства.

Обсяги і способи робіт щодо відновлення лісів та лісорозведення визначаються на підставі матеріалів лісовпорядкування або спеціального обстеження з урахуванням фактичних змін у лісовому фонді і стану земель, що підлягають залісенню.

Відновлення лісів та лісорозведення повинні забезпечувати розширене їх відтворення і підвищення продуктивності з метою поліпшення навколишнього природного середовища та добробуту народу України.

Стаття 82. Способи відновлення лісів і лісорозведення

Роботи, пов'язані з відновленням лісів, провадяться способами, що забезпечують створення в найкоротші строки високопродуктивних лісів з господарсько цінних деревних і чагарникових порід за спеціальними програмами і проектами, що розробляються державними органами лісового господарства.

Лісорозведення проводиться способами, що забезпечують створення лісових насаджень з високими продукційними і захисними властивостями з метою підвищення лісистості території, запобігання ерозійним процесам, поліпшення навколишнього природного середовища.

Правила відновлення лісів і лісорозведення затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Глава 14. ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ТА ПОЛІПШЕННЯ ЯКІСНОГО СКЛАДУ ЛІСІВ

Стаття 83. Заходи щодо забезпечення підвищення продуктивності лісів

З метою підвищення продуктивності лісів здійснюються:

роботи з селекції, лісового насінництва і сортовипробування найбільш цінних у господарському відношенні деревних порід;

заходи, спрямовані на підвищення родючості грунтів (меліорація земель, запобігання водній і вітровій ерозії грунтів, заболоченості, засоленості та іншим процесам, що погіршують стан грунтів);

своєчасний та ефективний догляд за лісовими культурами;

заходи щодо найбільш повного та ефективного використання земельних ділянок лісового фонду для вирощування лісів, поліпшення їх вікової структури, зменшення площі земель, не вкритих лісовою рослинністю, зайнятих чагарниками, рідколіссям, низькоповнотними і нестійкими деревостанами, охорони лісів від пожеж та самовільних порубів, захисту від шкідників і хвороб.

Стаття 84. Заходи щодо поліпшення якісного складу лісів

З метою поліпшення якісного складу лісів повинні проводитися рубки догляду за лісом, санітарні рубки, рубки, пов'язані з реконструкцією малоцінних молодняків і похідних деревостанів, лісовідновні рубки в деревостанах, що втрачають захисні, водоохоронні та інші корисні властивості, інші роботи.

Розділ VI. ОХОРОНА І ЗАХИСТ ЛІСІВ, СЛУЖБА ЛІСОВОЇ ОХОРОНИ

Глава 15. ОХОРОНА І ЗАХИСТ ЛІСІВ

Стаття 85. Організація охорони і захисту лісів

Ліси України підлягають охороні і захисту, що передбачає здійснення комплексу заходів, спрямованих на їх збереження від знищення, пошкодження, ослаблення та іншого шкідливого впливу, захист від шкідників і хвороб, а також раціональне використання.

Забезпечення охорони та захисту лісів покладається на центральні та місцеві органи державної виконавчої влади, Верховну Раду Республіки Крим, місцеві Ради народних депутатів та постійних лісокористувачів відповідно до законодавства України.

Місцеві Ради народних депутатів, Уряд Республіки Крим для охорони лісів від пожеж:

щорічно організовують розробку і здійснення лісокористувачами заходів протипожежної профілактики у лісах;

залучають до гасіння лісових пожеж населення, протипожежну техніку і транспортні засоби підприємств, установ та організацій у встановленому законодавчими актами порядку;

забезпечують осіб, залучених до гасіння лісових пожеж, харчуванням та медичним обслуговуванням;

сприяють будівництву об'єктів протипожежного призначення, роботі повітряних суден авіалісоохорони;

організують через засоби масової інформації пропаганду правил протипожежної безпеки, висвітлення проблем збереження лісів;

забезпечують координацію заходів, спрямованих на охорону лісів від пожеж у межах своєї території.

Стаття 86. Обов'язки підприємств, установ, організацій та громадян, діяльність яких впливає на стан і відтворення лісів

Підприємства, установи, організації та громадяни, діяльність яких впливає на стан і відтворення лісів, зобов'язані погоджувати відповідно до законодавства України з державними органами лісового господарства, державними органами охорони навколишнього природного середовища та іншими органами проведення організаційних, санітарних, технологічних та інших заходів щодо охорони і захисту лісів.

Глава 16. ЛІСОВА ОХОРОНА

Стаття 87. Служба лісової охорони

Охорону і захист лісів на території України здійснюють:

лісова охорона спеціально уповноважених державних органів лісового господарства (далі державна лісова охорона);

лісова охорона інших постійних лісокористувачів.

Діяльність державної лісової охорони регулюється її статутом, який затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 88. Основні права і обов'язки лісової охорони

Службові особи державної лісової охорони, лісової охорони інших постійних лісокористувачів відповідно до законодавства мають право:

давати обов'язкові для виконання вказівки (приписи) про усунення порушень лісового законодавства, встановленого порядку використання лісових ресурсів та користування земельними ділянками лісового фонду, інших порушень, що можуть завдати шкоди лісу;

відвідувати безперешкодно підприємства, організації, установи для виконання контрольних функцій щодо забезпечення належної охорони та захисту лісів;

доставляти осіб, що порушують лісове законодавство, в органи внутрішніх справ, місцеві органи влади;

вилучати у осіб, що порушують лісове законодавство, незаконно добуту продукцію лісових користувань, інструменти, обладнання, транспортні та інші засоби, що були знаряддям правопорушення, а також відповідні документи;

зберігати, носити і застосовувати спеціальні засоби та зброю в порядку, передбаченому законодавством.

Службові особи лісової охорони зобов'язані:

запобігати порушенням правил охорони і захисту лісів, установленого порядку використання лісових ресурсів і користування земельними ділянками лісового фонду та іншим діям, що можуть негативно впливати на ліс, і припиняти їх;

здійснювати заходи щодо підвищення протипожежної стійкості насаджень, запобігання виникненню, розповсюдженню лісових пожеж та їх ліквідації, а також захисту лісів від шкідників і хвороб;

сприяти лісокористувачам, яким надані земельні ділянки лісового фонду для потреб мисливського господарства, у здійсненні заходів щодо організації мисливського господарства, охорони і розведення диких звірів і птахів.

Працівники лісової охорони можуть мати й інші права і обов'язки відповідно до законодавства України.

Працівники державної лісової охорони підлягають обов'язковому державному страхуванню. Порядок страхування визначається Кабінетом Міністрів України.

Працівники лісової охорони забезпечуються форменним одягом.

Зразок форменного одягу лісової охорони встановлюється Міністерством лісового господарства України.

Розділ VII. ПЛАТА ЗА ВИКОРИСТАННЯ ЛІСОВИХ РЕСУРСІВ ТА КОРИСТУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ ДІЛЯНКАМИ ЛІСОВОГО ФОНДУ. ЕКОНОМІЧНЕ СТИМУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ, ЗАХИСТУ, РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЛІСІВ

Глава 17. ПЛАТА ЗА ВИКОРИСТАННЯ ЛІСОВИХ РЕСУРСІВ ТА КОРИСТУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ ДІЛЯНКАМИ ЛІСОВОГО ФОНДУ

Стаття 89. Плата за використання лісових ресурсів та користування земельними ділянками лісового фонду

Загальне використання лісових ресурсів є безплатним.

Спеціальне використання лісових ресурсів та користування земельними ділянками лісового фонду для потреб мисливського господарства, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей та проведення науково-дослідних робіт є платним.

Плата справляється за встановленими таксами або у вигляді орендної плати чи доходу, одержаного від реалізації лісових ресурсів на конкурсних умовах.

Стаття 90. Розмір плати за спеціальне використання лісових ресурсів та користування земельними ділянками лісового фонду

Розмір плати за спеціальне використання лісових ресурсів та користування земельними ділянками лісового фонду, передбачене статтею 89, встановлюється, виходячи з лімітів їх використання і такс на лісову продукцію та послуги з урахуванням якості і доступності. Такси і порядок справляння таких платежів встановлюються Кабінетом Міністрів України.

У разі застосування конкурсних умов реалізації лісових ресурсів плата за них встановлюється не нижче від діючих такс.

Розмір орендної плати визначається за угодою сторін у договорі оренди, але не нижче від встановлених такс на лісові ресурси.

Ради народних депутатів в межах своєї компетенції можуть встановлювати пільги щодо справляння платежів, передбачених цим Кодексом.

Стаття 91. Розподіл платежів за спеціальне використання лісових ресурсів та користування земельними ділянками лісового фонду

Платежі за спеціальне використання лісових ресурсів державного значення в розмірі 80 відсотків зараховуються до державного бюджету і 20 відсотків — відповідно до бюджету Республіки Крим та бюджетів областей.

Плата за використання лісових ресурсів місцевого значення і користування земельними ділянками лісового фонду для потреб мисливського господарства, культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних і туристичних цілей та проведення науково-дослідних робіт зараховується відповідно до бюджету Республіки Крим та бюджетів місцевого самоврядування.

Ці платежі спрямовуються на виконання робіт щодо відтворення лісів, проведення лісогосподарських заходів та утримання лісів у належному санітарному стані.

Глава 18. ЕКОНОМІЧНЕ СТИМУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ, ЗАХИСТУ, РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЛІСІВ

Стаття 92. Економічне стимулювання охорони, захисту, раціонального використання та відтворення лісів

ЛІСОВИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Економічне стимулювання лісокористувачів у додержанні вимог щодо охорони, захисту, раціонального використання та відтворення лісів передбачає:

цільове виділення через державні органи лісового господарства коштів для реалізації державних, регіональних і місцевих програм ведення лісового господарства в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

фінансування лісогосподарських заходів за нормативами (цінами), диференційованими залежно від одержаних результатів, а також матеріальне стимулювання лісокористувачів за якісне проведення лісогосподарських робіт;

заохочення осіб, які виявили випадки порушення лісового законодавства і порушників, забезпечили стягнення штрафів і відшкодування матеріальних збитків, заподіяних лісовому господарству;

надання пільг лісокористувачам щодо плати за використання лісових ресурсів у разі впровадження ними технологічних процесів, устаткування, що зменшують негативний вплив на навколишнє природне середовище, а також в разі підвищення ефективності відновлення лісів, поліпшення породного складу і якості лісів, більш повного використання лісових ресурсів.

Економічне стимулювання охорони, захисту, раціонального використання та відтворення лісів здійснюється за рахунок державного бюджету або інших джерел.

Порядок економічного стимулювання охорони, захисту, раціонального використання та відтворення лісів установлюється законодавством України.

Розділ VIII. ЛІСОВПОРЯДКУВАННЯ, ДЕРЖАВНИЙ ОБЛІК ЛІСОВОГО ФОНДУ, ДЕРЖАВНИЙ ЛІСОВИЙ КАДАСТР

Глава 19. ЛІСОВПОРЯДКУВАННЯ

Стаття 93. Лісовпорядкування та його зміст

Лісовпорядкування включає систему державних заходів, спрямованих на забезпечення ефективної охорони і захисту, раціональне використання, підвищення продуктивності лісів та їх відтворення, оцінку лісових ресурсів, а також підвищення культури ведення лісового господарства.

Лісовпорядкування на всій території України проводиться державними лісовпорядними службами за кошти державного бюджету і за єдиною системою в порядку, встановленому Міністерством лісового господарства України за погодженням з Міністерством охорони навколишнього природного середовища.

Під час лісовпорядкування здійснюються:

визначення меж і внутрігосподарська організація території лісового фонду, що перебуває у користуванні постійних лісокористувачів;

виконання топографо-геодезичних робіт і спеціального картографування лісів;

інвентаризація лісового фонду з визначенням породного і вікового складу деревостанів, їх стану, якісних і кількісних характеристик лісових ресурсів;

виявлення деревостанів, що потребують рубок, пов'язаних з веденням лісового господарства, заходи щодо відновлення лісів і лісорозведення, меліорації, охорони та захисту лісів тощо, а також визначення порядку і способів проведення цих робіт;

обгрунтування поділу лісів на групи і віднесення їх до категорій захисності;

обчислення розрахункової лісосіки, обсягів рубок, пов'язаних з веденням лісового господарства, та обсягів використання інших видів лісових ресурсів;

визначення обсягів робіт щодо відновлення лісів і лісорозведення, охорони лісів від пожеж, захисту від шкідників і хвороб, а також інших лісогосподарських робіт;

лісобіологічні та інші обстеження і дослідження;

авторський нагляд за здійсненням розроблених під час лісовпорядкування заходів, а також інші лісовпорядні дії.

Стаття 94. Матеріали лісовпорядкування

У матеріалах лісовпорядкування дається комплексна оцінка ведення лісового господарства, використання лісових ресурсів, користування земельними ділянками лісового фонду, розробляються основні положення організації та розвитку лісового господарства.

Матеріали лісовпорядкування затверджуються державними органами лісового господарства за погодженням з місцевими Радами народних депутатів та органами охорони навколишнього природного середовища. Вони є основою для організації ведення лісового господарства та використання лісових ресурсів постійними лісокористувачами.

Глава 20. ДЕРЖАВНИЙ ОБЛІК ЛІСІВ І ДЕРЖАВНИЙ ЛІСОВИЙ КАДАСТР

Стаття 95. Завдання державного обліку лісів і державного лісового кадастру

Державний облік лісів і державний лісовий кадастр ведуться з метою ефективної організації охорони і захисту лісів, раціонального використання лісового фонду, відтворення лісів, здійснення систематичного контролю за якісними і кількісними змінами в лісовому фонді та забезпечення Рад народних депутатів, зацікавлених органів державної виконавчої влади, лісокористувачів відомостями про лісовий фонд.

Державний облік лісів і державний лісовий кадастр містять систему відомостей і документів про правовий режим лісового фонду, розподіл його між користувачами, якісний і кількісний стан лісового фонду, поділ лісів за групами та віднесення до категорій захисності, економічну оцінку та інші дані, необхідні для раціонального ведення лісового господарства і оцінки результатів господарської діяльності в лісовому фонді.

Стаття 96. Порядок ведення державного обліку лісів і державного лісового кадастру

Державний облік лісів і державний лісовий кадастр ведуться державними органами лісового господарства на основі матеріалів лісовпорядкування, інвентаризації, обстежень і первинного обліку лісів за єдиною для України системою на кошти державного бюджету.

Порядок ведення державного обліку лісів і державного лісового кадастру встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Розділ IX. СПОРИ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ, ЗАХИСТУ, ВИКОРИСТАННЯ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЛІСІВ. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЛІСОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Глава 21. ВИРІШЕННЯ СПОРІВ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ, ЗАХИСТУ, ВИКОРИСТАННЯ ТА ВІДТВОРЕННЯ ЛІСІВ

Стаття 97. Порядок розгляду спорів у галузі охорони, захисту, використання та відтворення лісів

Спори у галузі охорони, захисту, використання та відтворення лісів розглядаються місцевими Радами народних депутатів, судом, арбітражним судом або третейським судом у порядку, встановленому законодавством.

Позивачі — Міністерство охорони навколишнього природного середовища України і його органи на місцях, державні органи лісового господарства та постійні лісокористувачі звільняються від сплати державного мита у справах про стягнення коштів та покриття шкоди, заподіяної державі порушенням лісового законодавства.

Спори у галузі охорони, захисту, використання та відтворення лісів розглядаються відповідно до законодавства.

Глава 22. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЛІСОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Стаття 98. Відповідальність за порушення лісового законодавства

Порушення лісового законодавства тягне за собою дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно з законодавством України.

Відповідальність за порушення Лісового законодавства несуть особи, винні у:

незаконному вирубуванні та пошкодженні дерев і чагарників;

знищенні або пошкодженні лісу внаслідок підпалу або недбалого поводження з вогнем;

порушенні вимог пожежної безпеки в лісах;

знищенні або пошкодженні лісу внаслідок його забруднення хімічними та радіоактивними речовинами, виробничими і побутовими відходами, стічними водами, іншими шкідливими речовинами, підтопленні, осушенні та інших видах шкідливого впливу;

порушенні строків лісовідновлення та інших вимог щодо ведення лісового господарства, встановлених законодавством у галузі охорони, захисту, використання та відтворення лісів;

знищенні або пошкодженні лісових культур, сіянців або саджанців у лісових розсадниках і на плантаціях, а також природного підросту та самосіву на землях, призначених для відновлення лісу;

порушенні правил зберігання, транспортування та застосування засобів захисту лісу, стимуляторів росту, мінеральних добрив та інших препаратів;

засміченні лісів побутовими відходами і покидьками;

розкорчовуванні земельних ділянок лісового фонду і використанні їх для спорудження будівель, переробки деревини, влаштування складів тощо без належного дозволу;

самовільній заготівлі сіна та випасанні худоби на земельних ділянках лісового фонду;

порушенні правил заготівлі (збирання) лісової підстилки, дикорослих плодів, горіхів, грибів, ягід тощо;

заготівлі лісових ресурсів засобами, що негативно впливають на стан і відтворення лісів;

порушенні порядку використання лісосічного фонду, заготівлі та вивезення деревини, заготівлі живиці і використання інших лісових ресурсів;

невнесенні плати за спеціальне використання лісових ресурсів та користування земельними ділянками лісового фонду у встановлені строки;

знищенні та пошкодженні відмежувальних знаків у лісах;

введенні в дію нових і реконструйованих підприємств, споруд та інших об'єктів, не забезпечених обладнанням, що запобігає негативному впливу на стан і відтворення лісів;

порушенні строків повернення земельних ділянок лісового фонду, що перебувають у тимчасовому користуванні, або невиконанні обов'язків щодо приведення їх у стан, придатний для використання за призначенням;

пошкодженні сіножатей, пасовищ і ріллі на земельних ділянках лісового фонду;

знищенні або пошкодженні лісоосушувальних канав, дренажних систем і доріг на земельних ділянках лісового фонду, а також полезахисних лісових смуг, захисних лісових насаджень на смугах відводу автомобільних доріг, захисних лісових насаджень на смугах відводу залізниць, захисних лісових насаджень на смугах відводу каналів.

Законодавчими актами України може бути встановлено відповідальність і за інші порушення лісового законодавства.

Стаття 99. Повернення самовільно зайнятих земельних ділянок лісового фонду

Самовільно зайняті земельні ділянки лісового фонду повертаються за їх належністю без відшкодування затрат, понесених за час незаконного користування ними. Приведення земельних ділянок лісового фонду у придатний для ведення лісового господарства стан, включаючи знесення будівель і споруд, провадиться підприємствами, установами, організаціями і громадянами, які самовільно зайняли ці ділянки, або за їх рахунок.

Стаття 100. Відшкодування шкоди, заподіяної лісу внаслідок порушення лісового законодавства

Підприємства, установи, організації і громадяни зобов'язані відшкодувати шкоду, заподіяну лісу внаслідок порушення лісового законодавства, у розмірах і порядку, визначених законодавством України.

Стаття 101. Вилучення незаконно добутої деревини та інших лісових ресурсів

Незаконно добута деревина та інші лісові ресурси підлягають вилученню. У разі неможливості вилучення незаконно добутої деревини та інших лісових ресурсів стягується їх вартість.

Стаття 102. Припинення робіт, небезпечних для природного стану лісів і їх відтворення

Місцеві Ради народних депутатів, державні органи охорони навколишнього природного середовища, лісового господарства та інші уповноважені державні органи України в межах своєї компетенції в порядку, визначеному законодавчими актами, припиняють роботи, що здійснюються підприємствами, установами, організаціями і громадянами, якщо під час їх проведення не виконуються встановлені технологічні, санітарні та інші спеціальні вимоги щодо безпеки природного стану лісів та їх відтворення.

Розділ X. МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ

Глава 23. МІЖНАРОДНІ ДОГОВОРИ

Стаття 103. Застосування вимог міжнародних договорів

Якщо міжнародним договором України встановлено інші правила, ніж ті, що містяться в лісовому законодавстві України, то застосовуються правила міжнародного договору.

Президент України Л.КРАВЧУК

м.Київ, 21 січня 1994 року

Друкується з комп'ютерного набору агентства «Укрінформ».

Коли лідер відпочивав...

Чемпіонат країни з баскетболу. Вища ліга, чоловіки. ЦСК ЗСУ (Київ) — «Шахтар-АСКО» (Донецьк) — 57:101, 88:103, «Корабел» (Миколаїв) — «ТІІТ-Маріам» (Харків) — 99:81, 99:82, «Київ-Баскет» — «Азовець» (Маріуполь) —76:70, 92:69, «Перспективний» (Нікополь) — «Дніпро» (Дніпропетровськ) — 93:87, 93:82, «БІПА- Мода» (Одеса) — «Динамо» (Дніпропетровськ) — 123:73, 123:81.

«Будівельник-Анаконда» (Київ) — лідер змагання — був вихідний, бо матчі з Луганським «Спартаком» він зіграв раніше.

Бойовими вийшли поєдинки в Миколаєві. І це незважаючи на те, що і місцевий «Корабел» і його суперник — «ТІІТ-Маріам» — уже забезпечили собі місця у вісімці, яка за системою «плей-оф» розіграє нагороди чемпіонату. Миколаївці провели зустрічі з натхненням й здобули цілком заслужені перемоги. До речі, суперником корабелів у «плей-офі» швидше за все будуть баскетболісти «Київ-Баскета».

Цей клуб — вірніше, його власник фірма «Денді» — знову організував спортивне свято в Палаці спорту. Йшла пряма телетрансляція по каналу компанії «ТЕТ», розігрували мільйони для глядачів, грав військовий оркестр. Гостинні господарі привітали головного тренера «Азовмашу» Валентина Романця з 50-річчям, вручили йому квіти, зачитали вітальні вірші.

І баскетбол був досить цікавим. Особливо в першій зустрічі, коли команди йшли, як кажуть, очко в очко. На жаль, не обійшлося без травм. Не зміг вийти на майданчик другого дня головний граючий тренер киян Андрій Підковиров. У повторній зустрічі ще в першому таймі дістав серйозне пошкодження Володимир Шевченко з «Київ-Баскета». Однак сподіватимемося, що ці гравці залікують «рани» і включаться в боротьбу, яка,безперечно, загострюватиметься з наближенням до фінішу.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Ситуація

На табло — нулі, а на полі...

Один з лідерів чемпіонату країни з футболу — донецький «Шахтар» — матч останнього туру, як відомо, проводив у Кременчуці. Ні гостям, ні футболістам «Кременя» не вдалося провести бодай одну результативну атаку. А от пристрастей на полі було по вінця. У хід пішли навіть кулаки. Арбітр зустрічі Сергій Татулян (Київ) показав жовті картки донеччанам Попову, Кривенцову і Ковалю та гравцеві команди господарів Троїцькому. Коли ситуація почала набирати загрозливого характеру, він вилучив з поля Попова і його колегу по команді Матвєєва, червону картку показав і Янковському («Кремінь»).

Подібного випадку за останні три роки щось і не пригадаю. Як повідомив нашу редакцію голова суддівського комітету ФФУ Костянтин Вихров, сьогодні випадок у Кременчуці розглядатиметься на спеціальному засіданні.

Віктор СТАНКЕВИЧ.

Информация о выпуске ценных бумаг акционерного общества открытого типа «Донецкий финансово-инвестиционный фонд»

Донецкий финансово-инвестиционный фонд (в дальнейшем Фонд) является акционерным обществом открытого типа: основной целью деятельности Фонда являются операции на рынке ценных бумаг и других инструментов финансового рынка в соответствии с действующим украинским и международным законодательством. Фонд зарегистрирован распоряжением № 424 от 24 апреля 1992 года исполкомом Киевского районного Совета народных депутатов Донецка.

Местонахождение Фонда: 340048, Украина, г.Донецк, пр.Титова,9.

Телефоны: 55-80-21, 55-30-62.

Факс: 55-80-21.

В рамках открытой подписки на акции собственного выпуска уставный капитал Фонда на 24 февраля 1994 года составляет: 7 686 907 000 (семь миллиардов шестьсот восемьдесят шесть миллионов девятьсот семь тысяч) карбованцев, из них 1 944 492 000 карбованцев — учредительный взнос, 5 742 415 карбованцев — взносы акционеров (плата за акции четырех выпусков (эмиссии).

Расчетный счет открыт в Донецкой областной дирекции Укрсоцбанка Донецка — № 3467414, МФО 334011.

Сведения об учредителях:

1. Частная компания «Клуб — 3Т».
2. Физические лица.

Решение об эмиссии ценных бумаг принято общим собранием акционеров (протокол № 1 от 24 февраля 1994 года).

Эмиссия ценных бумаг проводится с целью:

привлечения иностранных инвестиций в приватизируемые объекты;

инвестирования денежных средств в объекты приватизации;

осуществления посреднической деятельности по приватизации государственной и коммунальной собственности Украины;

содействия приватизации государственной и коммунальной собственности;

правового, организационного, консультационного и рекламного обеспечения инвестиционных процессов и эмиссии ценных бумаг;

формирования и развития рынка ценных бумаг, операций с ценными бумагами.

Предполагаемый уставный капитал 57 686 907 000 (пятьдесят семь миллиардов шестьсот восемьдесят шесть миллионов девятьсот семь тысяч) карбованцев, из них 7 686 907 000 карбованцев — оплаченный уставный капитал. Уставный капитал Фонда, разделен на 7 586 907 (семь миллионов пятьсот восемьдесят шесть тысяч девятьсот семь) штук простых именных акций и 100 000 (сто тысяч) привилегированных именных акций. 50 000 000 000 (пятьдесят миллиардов) карбованцев планируемый объем эмиссии.

Будет выпущено 50 000 000 (пятьдесят миллионов) штук простых акций:

серия А № 7 586 908 — 57 586 907.

Все акции — именные. Номинальная стоимость акции 1000 (одна тысяча) карбованцев.

Аналитический баланс АО ОТ «Донецкий финансово- инвестиционный фонд» по состоянию на 1.01.1994 года.

Актив	тыс.крб.
1. Основные средства и внеоборотные активы	792 966
2. Запасы и затраты	137 824
3. Денежные средства, расчеты и пр.активы	6 474 424
Баланс	7 405 214
Пассив	**тыс.крб**
1. Источник собственных и приравненных средств	6 102 214
2. Расчеты и прочие пассивы	1 303 000
Баланс	7 405 214

Акционеры имеют право:

получать долю прибыли Фонда, подлежащую распределению между акционерами, пропорциональную количеству выкупленных им акций;

принимать участие в Общих собраниях Фонда лично либо посредством своего представителя. Передача права голоса на общем собрании представителю акционера производится на основании заверенного заявления;

получать от органов управления Фонда необходимую информацию по всем вопросам, включенным в повестку дня Общего собрания, а также протокол Общего собрания или выписку из протокола;

избирать и быть избранным в органы управления и контроля Фонда;

приобретать на приоритетной основе дополнительно выпускаемые и вновь эмитированные акции, не размещенные среди учредителей;

продать свои акции через наблюдательный совет Фонда;

на долю равную количеству выкупленных акций в Уставном капитале при ликвидации Фонда.

Распространение акций Фонда начинается 10 апреля 1994 года и заканчивается 1 октября 1994 года по адресу: 340048 Украина, г.Донецк, пр.Титова, 9. Расчеты за акции принимаются как наличным, так и безналичным путем.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 315515

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311068.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».